

Låt alltid medkänslans låga brinna
på ditt hjärtas altare. I medkänslan ligger
den andliga visdomens pärla gömd.

Morya.

INNEHÅLL:

Vad är Gud?	1
Politik	5
Vivisektionsfrågan	6
Birgit Lange:	
Ny tidsålder	12
Kan man tro på medier?	13
Adresser etc.	14
Ett prekognitionsexperiment ..	17
Thor-Leif Dahnielson:	
Kärlekens sång	18
Gerda Rörbaeck Nielsen:	
Serum mot lidande	19
Thor-Leif Dahnielson:	
Vägra acceptera våld!	20
Tänk!	21
Bokrecensioner	23
SM:	
Försöksdjuren	24

Endast i ögonblicket är livet.

Natanael Beskow.

Edert dagliga liv är edert tempel och
eder religion.

En österländsk lärare.

VAD ÄR GUD?

Tror Ni på Gud? — Det är en fråga som bland annat opinionsundersökare ibland ställer. Och folk brukar snällt svara: antingen tror de eller också tror de inte — eller de kanske inte "vet" ... Men egentligen är frågan inte riktigt meningsfull. Man använder nämligen här ett begrepp, Gud, som inte är entydigt förklarat. Det är ju så att med Gud menar vi olika saker, d.v.s. vi har alla inte precis samma gudsföreställning.

Sökaren har frågat tre personer ur olika religiösa grupper hur de föreställer sig Gud och har även ställt en del närliggande frågor om bön, uppståndelse, odödlighet, återfödelse, himmel, helvete.

LEO TORGNY, SPIRITUALIST

Leo Torgny, 70, tidigare chefredaktör för Skaraborgs Läns Tidning i Skara, redigerar nu den spiritualistiska tidskriften Utan Gräns. Vi utnyttjar Alexander Graham Bells uppfinning och får omedelbart röstkontakt med Skara.

Vi nämner de frågor vi vill ställa, och Torgny är litet tveksam om han skall åta sig att svara "på stubben", men samtalet kommer igång i alla fall, och han berättar en del om hur han föreställer sig Gud.

— Det här är ju en stor fråga, och jag har inte funderat färdigt på den. Men jag kan säga att jag famlar efter att uppfatta hela universum som ett levande väsen, en levande organism, som är Gud. Faran med denna bild och andra bilder av Gud är ju att man utgår från sin egen begränsning, att man inte kan föreställa sig oändligheten ...

Om man vill ha en någorlunda konkret bild av det högsta väsendet, kan man ju dra en grov parallell med vår egen kropp eller annan levande organism som i sig har miljardier mikroväsen som alla lever sitt liv i det universum som kroppen är. Det finns en relation mellan jaget hos en människa och alla de miljardier småjagen: de hör samman, och småjagen samverkar i helheten som är människan. På liknande sätt kan man föreställa sig

Leo Torgny.

att vi alla lever i den oändliga organism som är Guds väsen, och här är samma förhållande att vi tillsammans verkar i helheten, för helheten och inte för oss själva. Vi är småväsen i Guds stora väsen, och vi skall sträva för helheten och inte för vår personliga salighet.

Hur det djupast sett hänger ihop är det ju svårt att säga något om, men kärleken är väl "fullkomlighetens sammanhållande band", och vi hör samman med allt annat levande på vår jord och i universum, som existerar på olika nivåer.

— Tror du att Gud har vilja, syften, "åsikter" . . . ?

— Man kan ju inte på något vis tänka sig en Gud som ingriper i det individuella skeendet på samma sätt som låt oss säga en socialnämndsordförande — utan det fungerar väl så att allt samverkar, och det **positiva** är det som sker i kärlekens tecken. Det som bryter mot det, är fel, fel mot helheten; och genom återfödelser utvecklas allt liv mot balans inom kärlekens ram. Varje levande organism är i tjänst hos helheten.

— Ser du Gud som ande, medvetande . . . ?

— Ja, liksom vi har ett medvetande, har också det oändliga väsendet Gud ett medvetande.

— Kan man bedja till Gud och få svar?

— Ja, det anser jag. Jag tror att tankens kraft, tankens makt verkar, vare sig den är god eller ond. Den goda tanken är den osjälviska tanken, kärlekstanken — och den har en skapande kraft i sig. Om Gud är det oändliga, levande universum, vad hindrar att man upplever honom som fader och att

man begagnar även de kända bönerna, Fader vår och Välsignelsen och att man ber i Jesu namn? Kristus fanns ju och finns alltså. Hans sonförhållande till Gud vill jag uttrycka så att han är "gudasänd". Han kom till jorden i en mission så hög att vi ännu inte förmått fatta hela vidden och djupet av den, ännu mindre att verkligen ta emot den. Men i bönen lägger väl var och en in sin egen föreställning om det eviga och vad man känner vara det absoluta. Mot detta sträcker vi oss.

— Menar du att bönen kommer fram till Gud?

— Jag menar att universum är fullt av liv. Det fysiska är ju bara det som vi ser, men vi lever efter döden, och omedelbart efter det fysiska livet kommer det andliga livet i former som vi inte vet så mycket om men som samverkar med de i det fysiska kvarvarande varelserna så att bön kan uppfångas, användas och omformas. Den kraft som utgår från den bedjande, kan de levande på den andliga sidan använda för det goda syfte som bönen gäller.

— Vad anser du om begreppen himmel och helvete?

— Det är väl inga verkliga, fysiska ställen utan mentala tillstånd. Man kan hamna i ett tankefångelse och kan kanske inte ta sig ur det tankehelvetet utan hjälp. Genom bön till Gud händer kanske att hjälp lämnas och man befrias ur detta helvete.

— Spiritualismen har ju en del speciella föreställningar om andra sidan, hur man där med tanken skapar sina egna omgivningar och då åstadkommer vad som kallas himmel och helvete och hur de olika individerna dras till de omgivningar som de mentalt passar i.

— Ja, jag har läst om det. Det är ju egentligen svårt att ha någon egen uppfattning om det, men man får väl godta berättelserna om denna tankevärld som sägs vara lika fast och verklig som vår egen.

— Inom spiritualismen finns ju inga tankar om evig pina eller förtappelse?

— Nej, det finns det absolut inte.

— Du tror på reinkarnationsläran?

— Ja, jag är övertygad om att vi lever i en kanske oändlig serie av liv, där varje nytt liv i det fysiska ger möjlighet till utveckling mot det som är livets syfte, att vi skall bli till gagn för helheten. Medvetandet byggs upp undan för undan till allt större klarhet, större ljus.

— Har du något att säga om den idé om **domen** som finns inom kristendomen?

— Ja, det där med yttersta dagen och domen vill jag uppfatta så att vi dömer oss själva. Om vi dömer oss till helvetet, så är vi i detta tankefångelse och kan ta oss ur det först när vi inser att vi handlat fel och kärlekslöst och ber om hjälp att komma ur det.

— Det är karmaläran, som verkar då?

— Ja, karma — orsak och verkan, sådd och skörd . . . det är en lag som jag anser orubblig. Men karmabegreppet har i sig också det kristna begreppet **nåd**: man är inte tillspillogen i sitt fördärv, utan om man i bön försöker ta sig från sin negativa hållning och ut i ljuset, ändrar sig och söker förlåtelse och finner försoning, då kan ett hotande öde vändas i ett ljusare.

— Så vill jag fråga om uppståndelsen. Ditt svar är reinkarnationsläran?

— Ja, allt liv lever omväxlande i det fysiska och det andliga. Man uppstår efter varje gång man dött, och man föds efter varje gång man varit i det andliga.

— Ser du den individuella själen som odödlig?

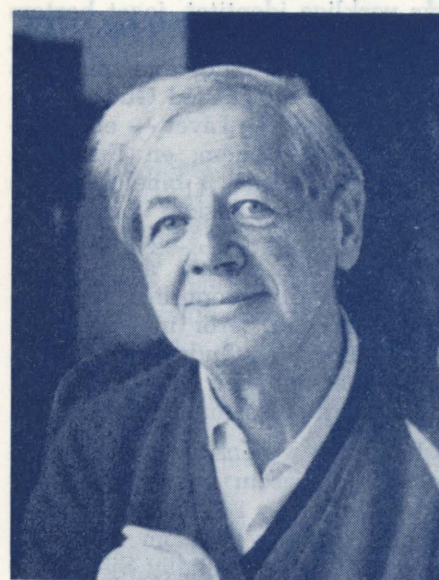
— Ja, det gör jag. Men det är ju klart att det kanske inte är så enkelt som att hela den samlade personligheten går vidare.

Leo Torgny slutar med att uttrycka en önskan att spiritualismens idévärld tas upp av de kristna samfundet och den vetenskapliga forskningen. Ett erkännande av karmaläran skulle helt förändra vår livshållning. Om människorna bleve medvetna om att deras handlingar, t. ex. deltagande i våld och krig, får följder i nuvarande liv och kommande inkarnationer, skulle utsikterna att åstadkomma fred i världen öka. Torgny säger att hans egen livsåskådning inte är färdig och att den väl aldrig blir det, men han vill vara öppen och sökande.

WALTHER EIDLITZ, HINDU

Författaren Walther Eidlitz, 77, som vistats nio år i Indien och lärt av gurun Sadananda, säger att han funnit den djupaste uppenbarelsen om Gud i hinduismens heliga urkunder.

Hur föreställer han sig Gud? Han berättar att redan i Rigveda, som är den äldsta av de hinduiska religionsurkunderna och tillkom

Walther Eidlitz.

minst 3.000—4.000 år före vår tid, sägs det att Gud omfamnar hela världsalltet, bär hela världsalltet, genomtränger hela världsalltet; men Hans fulla väsen är ännu större, det är "det Eviga i ljusets rike".

Gud är också här. Han är den innersta grunden i varje dammkorn . . i varje växt, djur och människa. Han är alltets eviga grund och Han, den ende, har samtidigt många eviga existensformer.

Vi frågar Walther Eidlitz om det enligt hans uppfattning av de indiska heliga skrifterna är riktigt att säga att allting finns i Gud. Ja, svarar han, man kan säga så. Om man ser Gud som den eviga världsgrunden, kan man säga att allt är inom Honom. Men Gud i sitt verkliga väsen är alltid oberoende av tid och rum och naturlagar, och vi kan bara föreställa oss i kategorierna tid och rum. Gud är något helt annat än världen. Det mätbara världsalltet är som en skugga av Guds eviga kraft av insikt, glädje och kärlek.

— Kan man beskriva Gud?

Ja, Eidlitz svarar att man kan beskriva Gud, men det blir liksom en översättning, eftersom Gud inte tillhör tiden och rummet, inte naturlagarnas rike, inte logikens rike. Det är så att människans psyke är en härva av önskningar. Dessa önskningar ger upphov till en blek, förvrängd föreställning om Gud. Men om jag inte önskar något av Gud utan i stället vill tjäna och glädja Honom, då kan det hända att Gud uppenbarar sig så som Han verkligen är.

Man kan inte se Gud med ögonen, inte höra Honom med öronen, inte fatta Honom med förnuftet. Men

Gud kan åt den som söker Honom och vill tjäna Honom, ge sin egen kraft av ren insikt. Med den kan man fatta Hans väsen i någon av dess eviga aspekter eller så som Han är i sig själv. I det senare fallet kallas Han Bhagavan-Svajam.

Varje varelses innersta själv är en gnista av Gud, en stråle av en stråle av Gud själv — och däri består alla varelsers verkliga broderskap.

Med yoga söker man i Indien på olika sätt uppnå en förbindelse (yoga betyder förbindelse) mellan den gnista av evighet som är i varje varelse, och evighetens fullhet.

Om jag går tjänandets väg — som är bhakti-yoga — då kan det hända att Gud uppenbarar sig för mig som Han själv är, att jag får kraft att uppfatta Guds eget liv. Men målet är inte att skåda Honom, att njuta Honom, utan att öka Guds glädje.

— Det är denna väg som jag försökt gå och som jag studerat under många år, upplyser Walther Eidlitz. — Och reinkarnationsläran?

Eidlitz svarar att han tror på den. Men den är något sekundärt. Man kan komma till Gud utan att tro på den, men flertalet religiösa människor i världen tror ju på reinkarnationen, fastän inte de kristna gör det.

— Är det samma personlighet som kommer åter?

Nej, säger Walther Eidlitz, det förhåller sig på ett helt annat sätt. Att personligheten återföds är enligt indisk syn en förvillelse, en önskedröm. Det innersta självet (atman) föds inte, och det dör inte, men det kläder sig i olika höljen och identifierar sig med dessa höljen.

Vad vi kallar "jag" är inte det verkliga jaget. Det verkliga jaget, atman, är något okänt, det är en gnista evighet. I denna gudomliga gnista finns en droppe av Guds fria vilja, och att ha fri vilja betyder att kunna välja mellan att njuta och att tjäna. Om atman beslutar sig för att njuta, behöver den höljen som tillhör den mätbara världen. Den får ett psykiskt hölje, och däri finns våra tankar, vår vilja, våra begär, vår rädsla. Atman får också ett grövre hölje; det är kroppen med sinnesorganen. Så länge människorna begär något för sig själva, är de underkastade återfödelsens lag. Det tunga kroppshöljet läggs av med varje död, men det psykiska (finfysiska) höljet, fullt av önskningar, går med atman från liv till liv.

"Uppståndelse" är något helt onödigt enligt hinduismen, eftersom

atman, som är det verkliga jaget, inte föds och inte dör utan är evig. Allting som inte är atman, tillhör förgängligheten. Befrielse från okunnighet, "frälsning", består i att atman inte bara lägger av den tunga kroppen utan också det psykiska (finfysiska) höljet, d. v. s. den härva av begär och önskningar som människan har, och kommer underfund med att den tillhör den stora evigheten.

— Jag tror inte på den individuella själens odödlighet, säger Walther Eidlitz. Målet är att man också skall bli fri från den individuella själen, som bara är ett finare hölje, och att atman skall komma till insikt om sitt verkliga väsen, som tillhör evigheten. — Gudomens gestaltlösa aspekt kallas många gånger Brahman eller Brahman Nirvana och i buddhismen bara Nirvana, men det är samma sak.

— Och bönen, har den någon funktion? När den en mottagare?

— Det finns enligt hinduismen en stor hierarki av osynliga väsen. De har ett mycket större medvetande än människan, och de lever ojämförligt mycket längre än människan — hundratusen eller miljoner år men är ändå underkastade det ändlösa kretsloppet av liv, död och återfödelse. Det är de så kallade devas, som bland annat är förvaltare av de stora naturkrafterna. Om man beder till dessa devas, kan de ibland uppfylla våra själviska önskningar. Men den enda bön som kommer till Gud är den som inte begär något för sig själv. Och hinduismen lär att om jag tjänar och älskar Gud, då tjänar och älskar jag därmed varje levande varelse, ty Gud är roten till allt som lever.

NORDFRID MOERSBERGER, KRISTEN-VETENSKAPARE

Arkitekt SAR Nordfrid Moersberger på Lidingö är en lärjunge till Kristus och Mary Baker Eddy, som upptäckte och grundade Kristen Vetenskap (Christian Science). För att beskriva Gud hänvisar han först till bibeln, som är den stora auktoriteten. Där finns i Johannes-evangeliet Jesu ord att "Gud är ande". I Johannes första brev står det att "Gud är kärleken". På andra ställen talas det direkt eller indirekt om Gud som den stora, eviga Orsaken till allt, som Liv och Sanning. Moersberger citerar också ur mrs Eddys bok "Vetenskap och hälsa med nyckel till Skriften": "Gud är

SÖKAREN

Nr 2-3 — 1970 — Argång 7

Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3
Red o ansv utg: Sven Magnusson
Postgirokonto: 70 60 47
Tel: 08/69 60 27

PRENUMERATIONSPRISER

Helår (10 nr) 27:50
Halvår 14:50

I Norge och Danmark kan prenumeration ske med svensk postgiroanvisning, varvid priset blir detsamma som i Sverige.

I Finland kan inbetalning göras till Akademiska Bokhandeln, Postfack 10128, Helsingfors 10, postgiro 53 33-2. Helår kostar då mk 22,—; halvår mk 12,—.

Moms ingår i prenumerationspriserna.

Annonspriser (moms tillkommer):

Helsida 185: —, halvsida 110: —, kvartssida 65: —, småannonser 4: — per cm.

Copyright resp. förf.

Tryckt hos
LJUSDALS TRYCK AB
Ljusdal 1970

okroppsligt, gudomligt, allenarådande, oändligt Förnuft, Ande, Sjal, Princip, Liv, Sanning, Kärlek."

— Ser Ni Jesus som Gud? frågar vi.

— Nej, Jesus var den människa som på dittills högsta nivå uttryckte Gud och visade människorna vägen till Honom.

— Men uppfattningen att Jesus var Gud är ju mycket vanlig bland kristna.

— Ja, men han påstår aldrig att han är Gud utan talar alltid om sig själv som Sonen, och han säger gång på gång att Sonen inte kan göra något av sig själv; han kan endast göra det som Fadern gör; och det som Fadern gör, det gör likaså Sonen. Att Jesus är Gud är en av människors bestämd doktrin som saknar stöd i bibeln. Johannes 10:30 anför då och då som stöd för teorin att Jesus var Gud. Där säger Jesus: "Jag och Fadern äro ett." Men om man läser även de föregående verserna och dessutom beaktar Jesu övriga utsagor, så kan man endast finna, att han uttalar sig om en enhet med Fadern i kvalitet, inte i kvantitet.

— Kan man enligt Er uppfattning säga att Gud är universum?

— Ja, om man uppfattar universum som en andlig enhet, alltså inte som en massa materia. Gud är okroppslig allhet, intelligens, all substans, och jag menar då andlig substans. Gud är allt, omsluter allt och uttrycker allt, och detta allt är andligt, det består av andliga egenskaper och idéer, som utgår från och existerar i den gudomliga Anden. Men Kristen Vetenskap tar avstånd från panteism, från allt som vill låsa in den gudomliga Anden i tingen.

— Finns allting i Gud?

— Ja, eftersom Gud är allt och det inte finns några gränser för Honom, måste allt vara i Gud.

— Ni ser Gud som ande, ett världsmedvetande?

— Som Anden, det enda existerande, Det Som Är, Varat.

— Kan Ni se Gud som Fader?

— Ja, eftersom Gud är alltings ursprung, är Han Fader-Moder.

— Vad är specifikt för Kristen Vetenskaps gudsuppfattning?

— Vi kristen-vetenskapare anser att Gud inte skall förbli okänd för människorna. Vi studerar Skriften för att lära känna Gud och människans förhållande till Gud. Därmed kan jag se vem jag själv är och vem som styr mitt liv, skyddar mig och

ger mig allt det goda som jag kan få. Genom våra helanden bevisar vi bibelns lära precis som Jesus gjorde. Han helade alltid, både kroppsligt och själsligt, var han gick fram. För oss är det viktigt att religionen inte bara är något för de högre känslorna och stämningarna utan att den också får praktisk betydelse för oss här och nu.

— Är det Guds kraft som används vid helandet?

— Det är inte någon människa som helar utan Gud som uttrycker sig i fullkomlighet.

— Har bönen stor betydelse för Er?

— Mary Baker Eddy skriver i hela första kapitlet av sin bok "Vetenskap och hälsa med nyckel till Skriften" om bönen. Det står bland annat så här: "Den bön som omdanar syndaren och helar den sjuka är en absolut tro, att allting är möjligt för Gud — en andlig förståelse av Honom, en från självet frigjord kärlek. Bön, vaksamhet och arbete, i förening med självoffer, är Guds nåderika medel att åstadkomma allt det som med framgång har blivit gjort för människosläktets förkristligande och hälsa." — Vi anser alltså att genom bön förenas den mänskliga tanken med Gud, och detta leder till ett harmoniskt liv.

— Kan man bedja till Gud om vad som helst — även småsaker?

— Gud vet vad vi behöver och ger oss det. När vi ber till Gud, ger Han oss de egenskaper som uttrycker i oss vad vi behöver.

— Tror Ni på himmel och helvete?

— Kristus Jesus blev en gång tillfrågad när Guds rike skulle komma. Han svarade: "Guds rike kommer icke på sådant sätt, att det kan förnimmas med ögonen, ej heller skall man kunna säga: 'Se, här är det', eller: 'Där är det.' Ty se, Guds rike är invärtes i Eder." — Här har vi Mästarens klara definition på himmelriket såsom ett medvetenhets-tillstånd.

— Himmelen är inte alls en plats?

— Nej, ingen fysisk plats. Mitt tänkande och handlande bestämmer om jag upplever himmelrike eller helvete inom mig. Om i mitt medvetande finns kristna egenskaper, då upplever jag himmel, men om mitt medvetande är fyllt av avund, hat och annat negativt, då upplever jag här och nu självskapet helvete.

— Finns det en fortlevnad efter döden?

— Den sanna, verkliga människan, vårt andliga väsens jag, denna

vår verkliga identitet, jaget bortom det tillfälliga, måste vara lika evig och tidlös som Gud, eftersom dess väsen är en enhet med Gud, ett uttryck för Gud — Livet — en manifestation av Honom, en Guds avbild, som det står i bibeln. Denna den sanna människan kan aldrig uppleva någon död, hon kan inte vidröras eller stoppas av det som kallas död. Det kroppsliga avtynandet och döden berör inte den sanna människan, Guds avbild. Det sanna medvetandet lever alltid och evigt på ett och samma andliga plan.

I Kristen Vetenskap använder vi ordet Sjal såsom en synonym för Gud. Det finns i verkligheten inte många själar, eftersom det bara finns en Gud, en odödlig Sjal. Människan är denna Själ, denna Guds, individuella uttryck. Själ = Gud = Jaget är något odödligt, men den fysiska kroppen med de speciella föreställningar, känslor etc., vilka är knutna till denna kropp, är något tillfälligt, och ingenting kan vid dess död hända den inre, sanna människan, som är en form i vilken Gud uttrycker sig själv. Gud är allt varandes Sjal. Jesus undervisade om människans enhet med Gud, med Det Eviga. Hans lära kräver av oss att vi dagligen strävar efter att vara ödmjuka, uppriktiga, barmhärtiga, kärleksutgivande o.s.v. Dessa egenskaper är odödliga. Där de förverkligas i oss, gör vi oss av med okristna reaktioner som hat, avund, m.m. Vägen till odödlighet har börjat. Uppståndelsen från det dödliga i riktning mot det eviga är således något som försiggår dagligen. Jesus sade: "Den som håller mitt ord, han skall aldrig någonsin se döden."

Nordfrid Moersberger.

"Var står Sökaren politiskt? Den tycks vara neutral — men kan man verkligen vara det?"

"Om man är en politisk sökare, var hamnar man då till slut? Med andra ord: vad är sanning inom politiken?"

Frågor som dessa har ibland ställts till oss, mest av ungdomar. De tycker väl att vi borde engagera oss i debatten om hur samhället skall utformas. Vi vill säga att en del av innehållet i vår tidskrift är av politisk natur. Vi tar t.ex. upp vivisektionsfrågan, frågan om djurens rätt. Och vi har skrivit om fredsforskaren Sorokin. Vi hävdar också att samhället borde anslå medel till UFO-forskning och parapsykologisk forskning, att den vegetariska hälsorörelsens principer borde följas av de för folkhälsan ansvariga och att höga ideal, sammanfattade i begreppet medmännisklighet, borde läras ut i skolorna. Allt detta är politiskt.

Men vi förstår att de som undrat över vår politiska uppfattning, menat stort debatterade frågor som Vietnam, pacifismen, u-landshjälpen, socialismen etc. O.k., vi ska yttra oss.

VIETNAM

Om kriget i Vietnam kan vi säga att där är en gigantisk brottslighet. Ledande politiker och militärer sitter vid blanka skrivbord och undertecknar beslut som innebär lidande och död för andra. De människors känsloliv är outvecklat. Verklig medmännisklighet är inte född hos dem. Ändå är de inte sämre än folk i allmänhet, troligen en bit bättre.

Hur får man det goda att födas i människan? Jo, genom att ge impulser till hänsyn, tolerans, omtanke om andra, nästakärlek — i ett ord: medmännisklighet. Det gäller att i ett samhälle så mycket som möjligt undvika allt som stimulerar egoism, hänsynslöshet, våld, ointresse för nästan och i stället ständigt framhäva goda värden. Med rätt anda i ett samhälle kan man skapa en människa, där de goda egenskaperna förstärks och de dåliga krympt samman.

Om de för händelserna i Vietnam ansvariga vore i besittning av verklig medmännisklighet, om de hade ett "högre medvetande", om de vore kristna och buddister på ett gott

POLITIK

och riktigt sätt, skulle deras åtgärder vara av ett helt annat slag än nu. Då skulle de med kraftiga medel arbeta för att skapa förutsättningar för fred och rättvisa. Nu förs en politik som går ut på att så mycket som möjligt stärka den krigiska kapaciteten för att med hjälp av mord och andra illdåd vinna "seger".

Satsar en nation på att skapa förutsättningar för framgångsrikt krig, då får den en krigsapparat med väldiga resurser till illdåd. Om den satsar på att lösa problemen genom förståelse och rättvisa och arbetar på att åstadkomma god vilja och vänlighet i stället för hat och om den strävar efter att med diskussioner och sakliga utredningar bestämma vad som är bäst för folket, då får nationen en användbar apparat av helt annat slag.

Det vi säger här innebär ingen förenkling av problemen. Det ligger till just så som vi skisserat det. Felet är de ansvariga personernas inriktning. Deras metoder är barbariska — resultatet förödande.

Människans historia är — som Bo Bergman uttrycker det i en dikt — en kriminalhistoria. Vad som normalt betecknas och behandlas som brott och straffas med döden eller fängelsestraff, blir i krigstillstånd något riktigt som nationernas ledare ägnar sig åt som en del av deras självklara uppgifter.

Det saknas på jorden en överhet, en domstol, som utvalts av de förenade nationerna och har rätt, makt och förmåga att döma i internationella tvister. För närvarande råder ett tillstånd av anarki mellan länderna. Det är primitivt, barbariskt.

Kriget i Vietnam bör omedelbart upphöra. Landet bör byggas upp med FN:s hjälp och under dess överinseende, och fria val bör anordnas så snart förhållandena normaliserats och en fri politisk diskussion kommit igång i landet. Inget politiskt system, ingen diktatur, skall tvingas på folket mot dess önskan så som skett i fascistiska och kommunistiska länder.

Det vore olyckligt om ideellt tänkande svenskar i revolutionsromantiska stämningar komme att främja uppkomsten av diktaturregimer i främmande länder. Det är av vikt att vi slår vakt om demokratin och

att vi som nation stöder politiska rörelser som arbetar för ett samhällsskick där fri parti- och åsiktsbildning förekommer.

PACIFISM

Givetvis borde icke-våldsidén ha allmän anslutning. Men det 20:e århundradets människa är en moralisk dvärg, och vi kan inte vänta oss att andra nationer nedrustar, om vi gör det — om vi inte först har skapat det rätta andliga klimatet för en allmän nedrustning.

Krig är närmast en maximal ondska. Men — det finns "men". Vad skulle t. ex. de demokratiska nationerna ha gjort 1939, när den djupt orättfärdiga nazismen hade fått grepp om Tyskland och Hitlers rike lade under sig alltfler områden i Mellaneuropa? Skulle de ha låtit orätten breda ut sig — i pacifismens namn? Nej, vi tror att man vid den tidpunkten hade släppt fram det onda så långt att man inte längre hade någon valmöjlighet. Våldet måste mötas med våld. Nazismen skulle ha kvävs i sin linda genom lämpliga sociala åtgärder. När detta inte skedde, framfödde omständigheterna den förskräckliga besten som måste tillintetgöras.

Hur bör en man förhålla sig till

(Forts. på sid. 12)

Mahatma Gandhi, en statsledare som tillämpade icke-våldsidén.

VIVISEKTIONSFRÅGAN

Plågas djur under vetenskapliga experiment?

Är det rätt att offra djur för människans skull?

Professor Börje Uvnäs på Farmakologiska institutionen, Karolinska institutet, är en forskare som i många år har hållit på med djurförsök. Vi ringer upp honom och ställer frågan:

— Förekommer det plågsamma experiment på djur i Sverige?

— Här på institutionen gör vi ganska många operativa ingrepp på djur för magtarmstudier, upplyser professorn. De görs ungefär på samma sätt som på människor. Man skulle ju kunna tro att när hundarna vaknar upp ur narkosen efter operation, så känner de ungefär som människor i en liknande situation, men det är min uppfattning att hundarna inte visar några tecken på att vara besvärade av ingreppet som gjorts. Efter några timmar springer de som vanligt.

Det är svårt att avgöra vad som skall menas med **plågsamma** experiment. Om man menar att djur utsätts för smärtsamma ingrepp så att de skriker eller visar tecken på smärta ungefär som människan skulle göra, då kan jag säga att sådana försök tror jag inte görs här i landet. Man använder nämligen numera alltid narkos.

Vi forskar här på institutionen för att få fram nya, effektiva smärtstillande medel. Man kan inte undersöka effekten av ett smärtmedel på sövda djur. Vi har gjort på det sättet att vi t. ex. satt en elektrisk impuls i en tand så att det blivit en smärtekänsla i tanden. Vid sådana försök ser man på hunden att den gör som människan: rycker till. Vi har också gjort så att vi värmt en viss fläck, kanske centimeterstor, i pannan på en hund för att få fram en värmesmärtekänsla. Om man skall kalla detta för plågsamma djurförsök kan naturligtvis diskuteras. Man kan ju inte fråga hunden.

— Är det Ert intryck att djuren inte upplever smärta på samma sätt som människor?

— Under de experiment jag nämnde, känner eller upplever de det kanske så som en människa gör, men de skriker ju aldrig utan bara rycker till. Det är svårt att avgöra

Professor Börje Uvnäs.

vad de upplever. Hos en människa är ju de här försöken ingenting allvarligt, och då kan det väl inte vara allvarligare hos en hund.

— Förekommer det experiment där djuren jämrar sig lång tid efteråt?

— Inte vad jag känner till.

— Men är det inte så att man ibland framkallar cancer på djur?

— Jo, det gör man. Man t. ex. penslar huden, och då kan djuret få cancer. I Amerika gav man cykloamat till råttor eller möss, och då fick de cancer i urinblåsan. De flesta cancertumörer av denna art är emellertid inte smärtsamma. — Man föder också upp särskilda djurstammar som har cancer genetiskt. På dessa djur prövar man sedan olika cancermedel.

— Ser Ni något moraliskt problem i samband med sådana här försök?

— Om man tänker på mössen som får cancer — vilket skall man välja: skall man låta människor dö i cancer och inte pröva ut några medel, eller skall man göra experimenten? Skall man ta mer hänsyn till möss än till människor?

Cancerexperiment görs inte på högre djur. Praktiskt taget alla experiment med hundar och katter görs ju när djuren är nersövd. De flesta som sysslar med sådana försök skulle säkerligen tycka att det vore mycket synd om djuren, om man skulle plåga dem.

För cirka 75 år sedan, när djurexperiment började göras, förekom det en del mycket otäcka försök därför att man inte hade några narkosmedel utan bara gav morfin åt djuren. Det berättas att när Pavlov i Ryssland gjorde operativa ingrepp på hundar, måste fyra personer hålla hundarna. I början av det här seklet kom det reaktioner på detta, men sedan har man fått effektiva narkosmedel och gör ingreppen på samma sätt som på människor.

— Vad anser Ni om Nordiska Samfundet?

— Ja, jag har ju förekommit då och då i deras tidskrift, därför att jag har köpt katter, och då har jag blivit mycket utskälld. — — — Alla som är insatta i förhållandena vet att utan djurexperiment skulle vår forskning och sjukvård gå rätt åt

skogen. Men nu är det lyckligtvis så att teknikens utveckling och kunskapsutvecklingen gjort att 50 procent av försöken numer utförs inte på djur utan på enskilda celler. Så är det här på vår institution, och det är likadant över hela världen.

— Anser Ni att Nordiska Samfundet vållar forskningen skada?

— Inte nu längre. Jag hade mycket besvär med dem för 10—15 år sedan, och dom lyckades också reta upp andra djurskyddsföreningar. Många från djurskyddet var här, och det tog litet tid innan vi lyckades lugna dem. Nordiska Samfundet har en del bilder som visas som skrämmande exempel. Bland annat har de en apa som sitter inskruvad i något stativ — men det råkar vara så att den apan är sövd. Och alla deras bilder av det här slaget är hämtade från arbeten som är 20 år gamla. Situationen var annorlunda då än den är nu.

— Kan Ni se något positivt i Nordiska Samfundets verksamhet?

— Ja, det tycker jag. Jag instämmer helt i deras uppfattning att man inte skall göra plågsamma djurförsök — om de inte av någon anledning skulle vara absolut nödvändiga. Men det är min personliga uppfattning, sedan jag i många år har sysslat med experiment på djur och även människor, att det inte förekommer plågsamma djurförsök i Sverige. Jag vet inte om några, och jag tror att jag via forskningsrådet känner till alla här i landet som sysslar med djurförsök.

— Det finns ju lagar som gäller för det här området.

— Ja, det finns särskilda bestämmelser i djurskyddslagen, och vi är numer skyldiga att skicka in journaler till hälsovårdsnämnderna för vartenda djurförsök vi gör. *) Vi får beskriva om försöken görs under narkos eller ej, och när narkos inte används, får vi närmare ange vad som görs samt ge en motivering. Om det är något misstänkt, kommer de från hälsovårdsnämnden och tittar.

— Har det varit någon kritik mot försök som utförts?

— När vi hade våra gamla institutionslokaler, fick vi klagomål på djurförvaringen. Men det var något som vi inte kunde rå över. Sedan dess har det inte varit någon kritik.

— Det har ju ibland stått i pressen att djur transporterats under miserabla förhållanden.

— Ja, det var t. ex. en stor artikel på första sidan i en kvällstidning, där det stod att en katt hade

transporterats till Stockholms Central i för trång bur och utan vatten och mat och att den stackaren var alldeles förstörd. Men inne i tidningen fanns det en dementi på en och en halv rad med fin stil: veterinär hade varit på stationen och förklarat att det inte var något fel på transporten. Det händer att djurskyddsvänliga personer, framför allt kvinnor, går ner till järnvägsstationen, och om dom ser en katt som kommer i en bur och det luktar urin inne i buren, då blir det ett liv med detsamma. Dom anmäler till djurskyddsnämnden. Ett slag var vi förföljda av dessa tanter som gick ner till stationen och släppte ut djuren och trakasserade personalen

på olika ställen så att de inte vågade transportera djuren. Vi har också blivit utsatta för bojkott från en del tidningar som inte vågar ta in våra annonser efter djur därför att de är rädda för läsekretsens reaktioner.

Professor Uvnäs slutar med att säga att han tror att den mesta kritiken för djurplågeri i samband med hanteringen av försöksdjur varit emotionellt betonad och att de flesta anmälningar, när de blivit undersökta, visat sig ha varit illa grundade.

*) Enligt uppgift skall journalerna för det föregående kalenderåret skickas till hälsovårdsnämnderna för granskning senast den 1 februari varje år. Red.

EN UTREDNING OM FÖRSÖKSDJUR

Professor Uvnäs hade vänligheten låna oss sitt exemplar av ett statligt betänkande, som heter "Om försöksdjur. Utredning och förslag av 1960 års försöksdjursutredning". Betänkandet utkom 1963. Sakkunnig var generaldirektören i veterinärstyrelsen Gösta Björkman. Utredningsuppdraget var att utröna möjligheterna att samordna och rationalisera anskaffandet av försöksdjur för vetenskaplig forskning. Etiska synpunkter på djurförsök var i detta sammanhang ej aktuella, och man kan finna det anmärkningsvärt att en utredning om försöksdjur kan göras utan att frågan om **djurens väl** behandlas.

Generaldirektör Björkmans betänkande är en i flera stycken oangenäm läsning. Skrämmande är de höga siffror för **årigen** förbrukade försöksdjur, som anges. Forskningen har förbrukat (dessa lilla ord i sammanhanget torde väl betyda **experimenterat på och avlivat**) minst 300.000 möss, 35.000 råttor, 90.000 marsvin, 15.000 kaniner, 5.500 katter, 4.600 apor, 2.000 hundar samt därtill en del djur som är mindre vanliga försöksobjekt. (Man finner — om man räknar bort lördagar och söndagar — att forskarna i vårt land torde ha förbrukat minst 2.000 djur per dag!) Den sammanlagda inköpskostnaden för djur av olika slag ligger kring 2,5 miljoner kronor per år. Enbart aporna kostar 0,5 miljoner. Det står i detta betänkande från 1963 att antalet använda försöksdjur **väntas stiga för varje år**.

Man kan förstå att med denna massförbrukning blir varje individ

i första hand ett objekt för forskning, inte en levande varelse att vara aktsam om.

Det framgår också av betänkandet att det händer att djuren far illa på institutionerna under förvaringen där. De får t. ex. inte sällan icke önskade sjukdomar.

Beträffande förbrukade katter säger utredaren att "huvuddelen av levererade katter utgörs av infångade, kringströvande djur". Vidare: "Helt naturligt ger användandet till försöksändamål av ett så vanligt och av flertalet människor omtyckt tamdjur som katten upphov till emotionella ställningstaganden, som stundom resulterat i drastiska ingripanden från utomstående i avsikt att förhindra sådan användning. Den ideella bakgrunden gör inställningen fullt förklarlig men bidrar samtidigt till att göra den helt oemottaglig för argument. Trots att endast ett mindre antal människor helt torde förneka nödvändigheten av djurförsök och trots vetskapen om att handhavandet av försöksdjur i Sverige är författningsmässigt reglerad och inte ger anledning till klander, torde därför, när det gäller katten som försöksobjekt, alltid den känslomässiga uppfattningen komma att dominera. En orsak till denna animositet torde vara, att det i flera fall konstaterats, att katter infångats under förhållanden, som nära nog kan rubriceras som stöld. Med den hittillsvarande utformningen av 23 § jaktlagen, varigenom katt, som anträffats utanför gård eller trädgård, oavsett sammanhanget alltid betraktas som fredlös, är det själv-

klart, att konfliktsituationer uppstått, som i sin tur återverkat på den allmänna inställningen både till användandet och till de användande institutionerna. Ur denna synpunkt är därför den ändrade lydelsen av nämnda 23 §, varigenom rätten att döda annan tillhörig katt inom område med stads- eller byggnadsplan göres beroende av tillstånd från polismyndigheten, att hälsa med tillfredsställelse."

Det sägs vidare i betänkandet att "det nuvarande anskaffningssystemet — — — är således olämpligt så till vida som det skapar en ytterligare irritation hos allmänheten på det känsliga område som användandet av försöksdjur utgör". Man observerar den använda motiveringen för olämpligheten: **det skapar irritation**. Ingenting sägs om kattens rätt att få fortsätta sitt liv i det hus som den vant sig vid eller om ägarernas rätt att behålla sin vän. (Det sägs endast att hanteringen skett "utan hänsyn till allmängiltiga anständighetsregler" och att den "med

viss rätt stundom kommit att betraktas som osnygg".) Denna attityd hos den statlige utredaren måste betecknas som utomordentligt olämplig.

Missförhållanden vid institutionernas köp av försöksdjur nämns i betänkandet med för detta karakteristiska värderingar: "Frånsett det för flertalet hundägare stötande i att mer eller mindre invanda sällskapsdjur kommer till användning i försök torde många av dessa inköp komma till stånd utan att säljaren informeras om eller under falska uppgifter om avsikten med köpet." Man märker att utredaren endast tycker att det är "stötande" att använda "invanda sällskapsdjur" för experiment. Anskaffningsförhållandena vad gäller hundar "kan ge anledning till betänkligheter", tycker herr Björkman.

Det statliga betänkandet om försöksdjuren ger intrycket att djuren inte behandlas med den hänsyn och omtanke som borde tillkomma dem som levande varelser.

EN FÖRSÖKSDJURSKONSULENT

Den björkmanska utredningen ledde till inrättandet av en tjänst som försöksdjurskonsulent i Universitetskanslersämbetet 1965. Innehavare av tjänsten blev agronom Lars Wass.

Vid ett besök vi gjorde på UKÄ, upplyste Wass om att det är hans uppgift att se till att forskningen får de experimentdjur som den har behov av. Han sysslar med allting rörande försöksdjuren fram till själva experimenten, alltså frågor om uppfödning, anskaffning, transport, förvaring. (Han förmedlar kontakter men svarar själv inte för inköp.) Däremot har han inte till uppgift att göra några etiska bedömningar eller arbeta med att ställa upp regler för forskarna beträffande vad för slags experiment som kan tillåtas ur djurskyddssynpunkt.

Forskningen har behov av friska, bra djur, och eftersom det är så, tillvaratas automatiskt även djurskyddsintressen, ansåg konsulent Wass.

Frågan om det i Sverige förekommer plågsamma djurförsök, kunde konsulenten inte besvara. De enda som vet, är forskarna själva, och ansvaret för experimenten ligger hos varje institutionschef.

Wass har besökt många lokaler där djur förvaras men inte sett så många experiment. Han förklarar:

— Jag vill inte gå in i rum där operationer pågår. Eftersom jag då och då passerar djurhus, skulle jag kunna dra smitta med mig. Vi planerar noga besök och försöker lägga dem så att inte smittspridning skall ske genom de besök vi gör.

De djurförsök som Wass har bevittnat, har alla gjorts under narkos, och efteråt har djuren omedelbart avlivats. Han nämnde att han knappast någon annanstans sett sådan tillgivenhet från djurens sida emot människor som på forskningsinstitutionerna. Detta gällde även experimentatorerna, både före och efter ingreppen.

Det hade varit ett allvarligt missförhållande, ansåg konsulent Wass, att katter och hundar kunnat stjälas och sedan säljas till institutioner. Han förstod att det kunde vara en svår känsla för en hund- eller kattägare att veta, att om hans djur var försvunnet, var det möjligt att det hamnat i ett forskningslaboratorium. Men han trodde ändå att det var mycket ovanligt, i varje fall under senare år, att stulna djur hamnat på institutionerna. Det finns nu en be-

SKÄRVOR

Gösta Bohms uppmärksammade diktsamling med c:a 30-talet originallinoleumsnitt i olika färger.

Förord av Anders Beijbom.

VERBUM

45: —

I bokhandeln eller från förlaget.

ENGELSKSPRÄKIG LITTERATUR

UFO, OCKULTISM, ESP ETC.

500 boktitlar lagerföres varav c:a 100 i pocket. Ytterligare c:a 3000 kan anskaffas.

Postorderbokhandeln

EDISTA

Fack 3

180 10 ENEBYBERG

stämmelse att vissa djur skall förvaras i sju dagar, innan det får göras experiment på dem — detta för att ägare till eventuellt stulna djur skall hinna höra av sig. Men det missförhållande som fortfarande finns, bl. a. på grund av kattens "fredlöshet" enligt lagen, vill man råda bot på genom att helt gå in för auktoriserade uppfödare och centrala uppfödningställen.

Beträffande Nordiska Samfundet sa Wass att han ansåg att alla hade rätt till en egen uppfattning. Olika åsikter måste respekteras. Var och en måste få arbeta för det han tycker är riktigt.

— Vi har ingenting att dölja, sa försöksdjurskonsulenten och var angelägen om att vi inte skulle tro något annat.

En meningsskiljaktighet kan bli en genväg mellan två själar.

Kahil Gibran.

Kunskapen liknar världshavet — ju längre ut man kommer på det, desto vidsträcktare blir horisonten, och desto mindre tycker man att man själv är.

Carl Bernhard.

NORDISKA SAMFUNDET:

- Moralen går före vetenskapen.
- Ändamålet helgar icke medlen.

Johan Börtz, f. d. folkskollärare, är ordförande i **Nordiska Samfundet till Bekämpande av Plågsamma Djurförsök**. Vi har låtit honom läsa vår utskrift av intervjun med professor Uvnäs. Han svarar med bl. a. några citat som visar att det i Sverige görs plågsamma djurexperiment.

"Det är dessvärre ett ofrånkomligt faktum, att många vetenskapliga djurförsök är plågsamma för objekten — t. o. m. mycket plågsamma. Detta gäller, även om experimenten genomföres av de mest ansvarskännande forskare, vilka — medvetet, överlagt, kontrollerat — verkligen gör det mesta möjliga för att söka reducera försöksdjurens lidanden." (Ur ett uttalande för Nordiska Samfundets Stiftelse av professor K. Fröier, Skogs- och Lantbruksakademiens sekreterare.)

"Nordiska Samfundets Stiftelse för Vetenskaplig Forskning utan Djurförsök är ute i ett synnerligen angeläget ärende, nämligen att försöka finna utvägar för att reducera det djurplågeri som otvivelaktigt i mycket stor skala bedrives vid djurexperiment. Endast den som aldrig har bevittnat djurförsök eller de som är underutvecklade i avseende på sinnet och medkänslan för andra varelsers lidanden torde kunna förneka, att djurexperimenten är människan ovärdiga, även om de i våra dagar ännu icke kan helt undvikas. En sak är att fela, värre är att finna sig tillrätta med en principiellt oriktigt handlingssätt." (Ur ett uttalande för Nordiska Samfundets Stiftelse av odontologie doktor Sten Forshufvud.)

Andra bevis på att det förekommer plågsamma djurexperiment finner man, säger Johan Börtz, i forskarnas egna redogörelser. Han ger ett par exempel.

På Allmänna sjukhuset i Malmö utfördes experimentell bränning på rakade kaniner. Bränningen utfördes med ett brännjärn, upphettat till 90 grader. Under bränningen var djuren sövda med eter, men därefter fick de vakna upp, och somliga fortlevde flera dygn, tills döden befriade dem från smärtorna. För de svårast brända varade bränningen

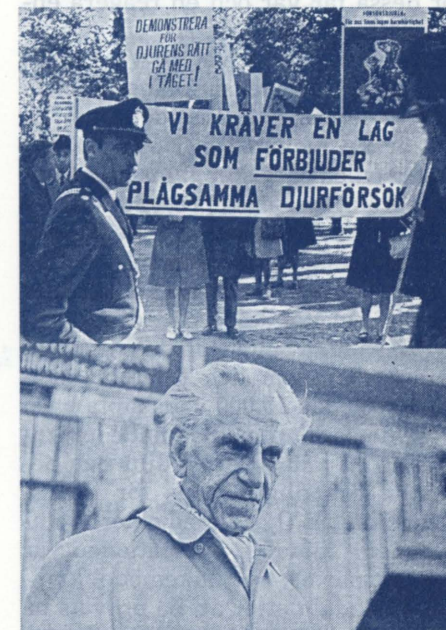
20 minuter. Verkningarna var så svåra, att somliga djur kom i chocktillstånd redan under bränningen, trots bedövningen. Obduktionen efteråt visade inre och yttre skador på olika organ. (Uppgifterna är hämtade ur Acta Chirurgica Scandinavica, årgång 1962, sid. 159—170.)

I Nordisk Medicin nr 26, 1959, berättar docent Åke Senning bl. a. detta: "Jag har gjort försök att dränka hundar genom att hälla vatten i halsen på dem, men det har inte alls lyckats. Så snart det kom något vatten i halsen på hundarna slöt de glottis (springan mellan stämbanden) och höll den slutet, ända till de, starkt cyanotiska (blå, syns på blodet) tog några ordentliga andetag och aspirerade vattnet (drog ner det i lungorna). Därefter syntes vattnet gå över i blodbanan och de fick mycket snabbt hämolys (blodkropparna löses upp) och sedan fanns där inget mer att göra åt dem."

Börtz framhåller att testning av de oerhörda mängder nya läkemedel som produceras varje år, kräver ett mycket stort antal djur. Dessa kan inte bedövas, eftersom bedövningsmedel tillsammans med läkemedel skulle ge felaktiga slutsatser. Vilka lidanden som kan bli följden framgår av följande uttalande som en forskare gjort för Göteborgs-Tidningen (12/3 1967): "Det finns kolleger som måste gå ut och kräkas, när de ser hur djuren lider."

"Vill professor Uvnäs fortfarande göra uttalanden som ger intryck att det inte förekommer plågsamma djurexperiment i Sverige?" frågar Johan Börtz.

Om försöksdjurens ställning inför lagen ger Nordiska Samfundets ordförande följande upplysningar: "Enligt lagen om 'djurs användning för vetenskapligt ändamål' får djur ej utsättas för mer lidande än som är nödvändigt. Om ett djur vaknar upp efter bedövning och har betydande smärtor, skall det dödas snarast möjligt. De flesta människor tycker väl att detta låter ytterligt humant: nästan inget lidande tillfogas djuren. Man märker ej de båda kautschikuttrycken 'ej mer än som är nödvändigt' och 'dödas snarast möjligt'.

Johan Börtz talar på Sergels torg, Stockholm, djurens dag 1969.

Om en forskare anser det nödvändigt för att uppnå resultat, har han således rätt att utsätta djur för hur svårt och långvarigt lidande som helst. Lagen sätter inga gränser. Försöksdjuren är fullkomligt rättslösa. Trots djurvännernas ideliga protester under många år har intet ändrats i denna fruktansvärda lag, och det visar att forskarna behöver denna lag som skydd för de plågsamma experiment som utförs."

Börtz säger att professor Uvnäs inte har blivit "utskälld" i Samfundets tidskrift, som han uttryckte sig under telefonintervjun. Däremot har tidskriften Djurens Rätt påtalat fall, då det kommit stulna katter till institutionen. — Det har hänt att personer fått kosta på sig resa till Stockholm och funnit sina djur i något djurstall på ett laboratorium.

Till Uvnäs påstående att Samfundets bilder alla är 20 år gamla genmäler Börtz: "Vi har också bilder från senare år: den brända kaninen från 1962, Hess' kattexperiment från 1956. Apan i stolen exemplifierar den typ av experiment som innebär att djur fixeras längre eller kortare tid i fullkomligt orörliga ställningar.

Den apa det här gäller hör till dem som kunde få tillbringa veckor, ja även månader i sträck i dylik stol. Inte kunde den vara nersövd hela denna tid."

"Vi 'retar inte upp andra djurskyddsföreningar', som professor Uvnäs påstår", säger Johan Börtz med skärpa. "Vi meddelar fakta. In för dessa får var och en reagera enligt egen uppfattning. Att vår propaganda gjort effekt, vet vi. Vårt medlemsantal har också mångdubblats under de senaste två decennierna och är nu mellan 5.000 och 6.000. I vårt medlemsregister finns alla samhällets kategorier representerade — professorer, läkare, veterinärer, sjuksköterskor, lärare m.m."

Börtz påpekar att djurförsök ofta varit vilseledande.

"Vi känner alla till neurosedynkatastrofen, som fick till följd mellan 10.000 och 15.000 vanskapta barn i världen. Sömnmedlet hade utprovats på en mängd olika djur och befunnits oskadligt. Bevis för farliga biverkningar hos mediciner framkommer ständigt. Situationen är den, att när ett nytt läkemedel kommer i handeln efter att ha prövats på djur, vet ingen forskare i världen om de mänskliga patienterna skall gå fria från skador eller inte."

Redaktör Börtz förklarar att det för Nordiska Samfundet inte bara är fråga om att bekämpa plågsamma djurförsök. De har också en stiftelse för vetenskaplig forskning utan djurförsök. Samfundet vill väcka och fördjupa vårt medlidande med djuren och vår känsla av ansvar för dem så att det skapas ett moraliskt tryck, som driver på utvecklingen mot nya metoder, vilket blir till gagn för både människor och djur. De senare slipper smärta och ångest. De förra slipper de risker som alltid kommer att vara förbundna med djurförsöken.

"Vår tillvaro är inte så djävulskt inrättad att vi människor skulle vara tvingade att plåga svagare medvarelser för att få den kunskap vi behöver för liv och hälsa. Men det gäller inte bara att finna nya forskningsmetoder. Allt fler forskare kommer till klarhet om att många av de svåraste och mest utbredda sjukdomarna skaffar vi oss själva genom en livsföring i strid mot naturens och hälsans lagar. Snaskätande ger tandröta. Tobaksrökning ger bl. a. disposition för lungcancer. Hjärt- och kärlsjukdomarna anses kräva lika många människoliv som kräftsjukdomarna. Vid den s. k. hjärtkongressen i Stockholm 1956

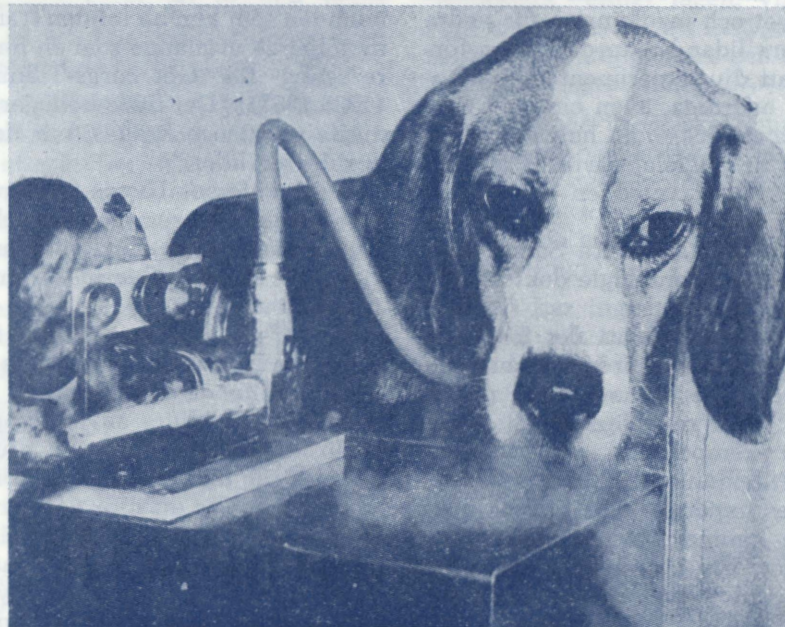
fastslogs två huvudorsaker till dessa sjukdomar: vi äter för mycket animaliskt fett, och vårt liv är numera psykiskt pressande som aldrig förr med jäkt, oro, stress. President Eisenhowers livmedikus, dr White, höll ett uppmärksammat föredrag, där han bl. a. yttrade: 'Jag tror att en annan diet kan göra mer för att bota hjärt- och kärlsjukdomar än några nya läkemedel. Nyckeln ligger i människans livsföring.'"

Om cancerforskning på djur säger Börtz att hekatomber av apor och andra högre djur har offrats under decennier av intensiv forskning. Ännu har man inte funnit cancers orsak. Men fortfarande insamlas miljoner till denna slags forskning.

"Men är djurförsök en framkomlig väg? Allt fler forskare kommer fram till att andra vägar måste beträddas än djurförsökens. I USA har man gjort experiment på fångar (som frivilligt anmält sig) rörande cancer och funnit att djurförsök har litet eller intet att lära oss när det gäller utforskandet av den mänskliga cancers gåta. Dr Jörgen Kieler, chef för Fibigerlaboratoriet i Köpenhamn, anser att 'skall man komma någonstans med cancer hos människan, måste man arbeta med människoceller i stället för att fortsätta med försök på möss och andra djur'. (Stockholms-Tidningen 8 december 1961.) — I en stor artikel i Sydsvenska Dagbladet 17 oktober 1965 återges ett uttalande av Pat Mc Grady, sedan 17 år vetenskaplig

redaktör i American Cancer Society, rörande cancerforskning på möss. Efter att ha underkänt gängse metoder, baserade på djurförsök, ivrar han energiskt för att forskningen läggs om till klinisk sådan. Det kommer att kosta pengar, men det kommer att leda fram. Gör man inte det, återstår endast det vanliga, vilket karakteriseras som 'dagens stappande cancerforskning via ändlösa och i stora stycken fruktlösa experiment med möss mot ett fjärran mål. Det är ett system i vilket kvacksalvare kan framgångsrikt konkurrera med läkare och forskare...' Mc Grady säger: 'Mediciner som verkar på de tre standardtumörerna hos möss är värdelösa kliniskt. På samma sätt har det visat sig att mediciner, som påverkar mänsklig cancer, är utan effekt hos möss.'"

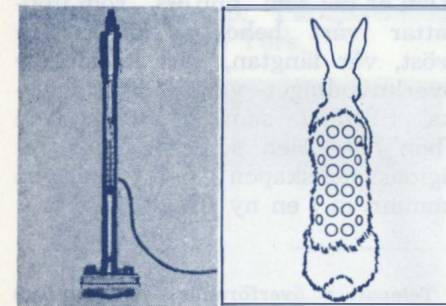
Om djurens skötsel säger Nordiska Samfundets ordförande att det t. ex. på Karolinska institutet tydligen inte varit så väl beställt, vilket framgår av följande citat, som är ett uttalande av polisman Bylock efter besök där: "Stanken var outhärdlig i barackerna. Katterna låg nästan i beckmörker... Sågså hade ströts ut, vilket hade blandats med exkrementer till en vidrig smörja. Hettan var fruktansvärd. Solen låg på och någon ventilation förekom tydligen inte... Djuren plågades uppenbarligen oerhört. Pestsmittade katter var blandade med friska djur." (Expressen 15 maj 1964.)

Genom ett rör insatt i luftstrupen tvingas denna hund vid Vet. Adm. Hospital i East Orange, N.J., USA, att inandas cigarretrök från en maskin. Experimentet omfattar 90 hundar och avses pågå i flera år. Rökexperiment på djur bedrivs även i vårt land.

Johan Börtz har också fått läsa vår utskrift av samtalet med försöksdjurskonsulenten, och han kommenterar:

"Konsulent Wass tror inte att han sett djur som varit så tillgivna mot människor som försöksdjuren visat sig vara, t. o. m. mot dem som experimenterat på dem. Det må stå för hans räkning, men nog låter det otroligt. Det kan ha varit en stum vädjan om hjälp och barmhärtighet till de enda människor de hade beröring med. Med tacksamhet noteras konsulentens yttrande att 'alla har rätt till en egen uppfattning... var och en måste få arbeta för det han tycker är riktigt'. Det skulle betyda mycket för att påskynda forskning efter andra vägar om representanter för **forskningen** hade samma inställning. Den fria och allsidiga debatt, som vi förgäves länge väntat på, skulle då kunna komma igång med allt vad detta skulle innebära av möjligheter att skapa bättre förhållanden för experimentdjuren."

Den brända kaninen. Läs på sidan 9.

GÖSTA KNUTSSON:

Magister Gösta Knutsson i Uppsala är medlem av Nordiska Samfundet. Han har ibland i radion framfört anti-vivisektionistiska tankar, och han har förekommit som talare på Samfundets opinionsmöten.

— Jag vet att det förekommer djurförsök som är plågsamma, säger han. Jag känner många professorer som sysslar med vivisektion och som erkänner att "det är klart att vi vållar djuren lidande".

— Kan Ni hänvisa till några forskare som gjort sådana medgivanden?

— Jag vill inte gärna nämna några namn. — Läkemedelsfabriken Pharmacia använder ju mycket försöksdjur, och det gör de likaså på bakteriologiska institutionen och många andra ställen. Det är kanske mest marsvin och liknande, men det gör ju inte saken bättre.

Vi nämner professor Uvnäs uppgifter att plågsamma djurförsök inte förekommer i Sverige, och Gösta Knutsson svarar:

— Nog är det mitt bestämda intryck att det förekommer plågsamma experiment på djur, bl. a. plågas ju djuren **psykiskt**. Även djur har ett psyke, och när högre djur sammanförs i en källare på en institution och så plockas ut för experiment, det ena efter det andra, anar dom ofta vad som skall hända; dom märker vad som har hänt andra och

kan ha en väldig skräck, när dom skall föras till sådana här försök, det vet man. Djuren har en väldig känsla för sådana saker. Men många försök är också fysiskt plågsamma. Forskare säger att en del experiment kan inte fullföljas utan att djuren plågas. Om djuren sövs ner, blir experimenten mindre värda.

— Har Ni själv sett något försöksdjurslaboratorium?

— Nej, och jag vet inte om jag skulle ha nerver att gå dit.

— Ni har förtroende för Nordiska Samfundet?

— Ja, det tycker jag man kan ha. Dom har ju också stiftat en fond för att hjälpa vetenskapliga försök utan djur.

Magister Knutsson säger att det är hans principiella inställning att vivisektion är förkastlig oavsett vad man kan vinna med den, ja han går så långt att han säger nej även till icke plågsamma experiment. Han reagerar mot att man på djur undersöker verkningarna av tobak och alkohol, att man således tvingar djur att anamma mänskliga dåliga vanor.

Gösta Knutsson nämner också att djurförsök ju ofta ger felaktiga resultat. Neurosedynet prövades ju på djur utan att några skador kunde konstateras. Och cancers gåta är ännu inte löst trots mängder av försök på djur.

NILS-OLOF JACOBSON:

Läkaren Nils-Olof Jacobson i Lund, känd för denna tidskrifts läsare, säger att han är övertygad om att det förekommer vetenskapliga djurförsök som är plågsamma. Under de experiment som han själv sett, har djuren visserligen varit sövda, men han är viss om att när forskarna anser att det krävs att djuren inte skall vara nersövd, så sover man dem inte heller. Grundsynen hos dessa forskare är nämligen att djuren i sig själva inte har något värde — det märker man, säger Jacobson, när man pratar med kolleger om sådana saker.

Nils-Olof Jacobson "misstänker" att orsaken till att man sover djuren inte i första hand är humanitet,

utan att det sker av praktiska skäl. Försöken är lättare att utföra, om djuren ligger stilla.

— Men det är klart att det är plågsamt för ett djur att vakna upp ur narkosen och ha främmande föremål inopererade i kroppen.

Jacobson har själv kommit i mycket liten kontakt med djurförsök — eftersom han hållit sig borta från sådan verksamhet. Han deklarerar sin inställning:

— Jag är helt och fullt mot vivisektion. Men samtidigt arbetar jag som läkare inom den så kallade officiella medicinen och kan inte blunda för att den existerar i sin nuvarande form tack vare en ofantlig

mängd djurförsök. Den officiella medicinen kan heller inte utvecklas vidare utan att ännu en stor mängd djurförsök görs. Man kan anse att medicinens nuvarande utveckling går åt fel håll, att den mer borde inriktas på förebyggande så kallad biologisk medicin enligt en biologisk helhetssyn på vegetarisk grund, så som till exempel Tidskrift för Hälsa lägger fram det. Men det är byråkraterna och inte vi som bestämmer den officiella medicinens utveckling. En ändring kan endast ske genom att en biologisk-etisk helhetssyn, som inte betraktar djuren enbart som förbrukningsmaterial åt människan, så småningom blir mer allmänt spridd.

NY TIDSÅLDER

Flerstädes har jag uttryckt min tro att vi står på tröskeln till en ny tidsålder. Arten av mina personliga intressen gör att jag därvid särskilt tänker på religionshistorien.

Vari består då det nya som är i vardande?

Jag tror det består däri att man kommer att upphöra med att splittra skeendet i två oförenliga kategorier, av vilka den ena skulle vara "naturlig" och principiellt begriplig, medan den andra skulle vara "övernaturlig" och principiellt obegriplig. Man kommer att uppfatta verkligheten som ett sammanhängande helt.

Därmed vill jag inte ha sagt att kunskap om allt skulle vara praktiskt möjlig att uppnå. Det universum där vår jord rör sig är omätligt och oöverskådligt. Människan må vara en djärv krabat, hon må ha landat på månen och ha välgrundade förhoppningar om att komma vidare. Emellertid når vi väl ändå inte längre än så att säga nästgårds. Och för varje nytt steg framåt torde de utforskade vidderna te sig allt välldigare.

Men det vi inte kan uppnå praktiskt, blir inte övernaturligt för den skull. Den principiella klyvningen mellan naturligt och övernaturligt kommer en dag att framstå som symtom på felaktig frågeställning.

Låt mig ta ett konkret exempel. Av central betydelse för det liv som kallats religiöst är fenomenen **bön**

och **bönhörelse**. De har — i varje fall i vår kultur — uppfattats som tillhörande den **övernaturliga** världen. Men såvitt jag förstår har vi här att göra med fenomen av den art som den psykiska forskningen, numera mest kallad parapsykologi, benämner **telepatiska**. Telepatiforskning — ordet forskning tas då i modern västerländsk mening — tycks vara något som gör framsteg bakom kulisserna. Sveriges förmodligen mest opinionsbildande tidning, DN, har länge förefallit negativt inställd mot allt som har att göra med parapsykologi. Men t. o. m. där kan man hitta upplysningar om dessa framsteg. Jag förvarar ett klipp från DN av den 19 februari 1969: en artikel om väntade vetenskapliga framsteg. I den skriver dr Christian Jacobaeus, teknisk chef hos L. M. Ericsson, bl. a. om utvecklingen på telefonens område följande:

Man får "nog räkna med att telefonerna inte kommer att genomgripande förändras. Vi har kommit så långt nu att nästa stora steg måste bli telepati — skratta inte, om trettio år kanske vi kommit på ett system för effektiv telepati!

Rent allmänt måste man tänka på att grundforskning har en lång mognadsprocess. Vill man driva fram forskningen, måste man ställa tidiga krav som 'sätter i gång' forskarna, slutar dr Jacobaeus."

Och i arbetet **År 2.000**, läst och

kommenterat över hela världen, berör en av de verkligt stora experterna på framtidsforskningen, dr Herman Kahn, den möjligheten att ESP inom avlägsen tid skall kunna **komma till rutinemässig användning**. Må vara att saken bara antyds. Att den överhuvudtaget omnämnas i ett arbete från det ultramoderna amerikanska Hudsoninstitutet är ett tidens tecken.

Den psykiska forskningen började, kan man säga, för bortåt hundra år sedan framförallt som telepatiforskning. Skulle vi nu om ytterligare trettio år ha kommit därhän att vi lärt oss telepatera på ett pålitligt sätt, då skulle vi förmodligen också bli i stånd att svara vederhäftigt och sant på en nyktert ställd fråga: **Vem** är det som "hör oss", som uppfattar vårt behov av kärlek och tröst, vår längtan, vårt känsloläge överhuvudtaget, vid de psykologiska tillstånd som blivit kallade "bön"? — Men därmed skulle religionsvetenskapen sannerligen ha kommit in i en ny tidsålder.

Telepati = överförande av olika slags intryck från ett medvetande till ett annat, oberoende av de vanliga sinneskanalerna (Myers definition).

ESP, Extra Sensory Perception = uppfattning på något annat sätt än genom de vanliga sinnen.

tala en skatt till en gemensam fond för allmänna behov.

SOCIALISM?

Det som är mest angeläget för denna tidskrift hör inte hemma i något speciellt politiskt parti. Vi vill att miljöförstöringen upphör. Människan skall inse att hon ingår som en del i ett natursammanhang och att brott mot naturens lagar leder till sjukdom. Tobak, alkohol, snask, narkotika skall försvinna ur samhället. Djuren skall tillerkännas rättigheter. En ny anda skall införas i landet. Ett nyckelord är **allkärlek** eller — om det är ett för stort ord — **medmänsklighet**.

KAN MAN TRO PÅ MEDIER?

Så kallade medier är väl nästan alltid spiritualister, d. v. s. de tror på en andevärld, där från det jordiska livet bortgångna människor lever vidare, och de tror att de själva är **medier** mellan andarnas värld och vår värld. Åtminstone några av dessa säregna människor hyser emellertid tvivel på att det som kommer fram genom dem, har sitt ursprung i en andevärld. I en artikel i *Psychic News*, London, nämner en av tidningens redaktörer, Roy Stemman, att Eileen Garrett, som kanske är det mest berömda mediet i världen just nu, tror att de andar som synes kommunicera genom henne, är s. k. sekundära personligheter från hennes eget psyke. — Att Eileen Garrett inte är övertygad spiritualist har också nämnts för Sökarens red. av svensk parapsykolog som träffat henne. Hon är f. ö. president i ett ansett vetenskapligt sällskap, Parapsychology Foundation, New York.

Eileen Garrett.

Roy Stemman skriver också att fru Leonore Piper, som var mycket berömd på sin tid, hade liknande tankar om sina andemeddelanden, fastän flera forskare blev övertygade spiritualister efter studium av hennes medialitet.

Mediala företeelser förekommer väl i alla kulturer och tider, och budskapen är väl beroende av den kultur mediet lever i. På Filippinerna är det ofta ledande världshistoriska gestalter som kommunicerar. Jesus är en flitig gäst vid spiritualistiska seanser där.

Det är knappast möjligt att tro

på det angivna ursprunget till dessa budskap från stora avlidna (varför skulle Jesus favorisera medierna på Filippinerna?), men de filippinska medierna går i trans och synes fungera på precis samma sätt som våra egna medier. Det är svårt att tro att där kan finnas någon artskillnad. Troligen är det fråga om samma typ av utomnormala fenomen.

Det har hänt att mediala budskap lett till elände och besvikelse. Vi kan hänvisa till vår artikel **Världens undergång** i nr 6, 1965, där en krets uppriktiga sökare med en läkare i spetsen lurades att tro att världens undergång var nära förestående och sålde sina ägodelar. Om ett fall av falska budskap skriver dr Poul Bjerre i **"Spökerier"**. I parapsykologisk litteratur nämns f. ö. en stor mängd fall, där andemeddelanden inte varit äkta.

Professor Broad har i en artikel, som finns i häftet **Tre föredrag** berättat om fall där mediala meddelanden, som ur spiritualistisk synpunkt synts mycket övertygande, sedan visat sig inte ha det angivna ursprunget. "Bessie Beals" var en på förhand uppdiiktad person. "Gordon Davis" var inte död och "John Ferguson" var en personlighet som tydligt byggdes upp i anslutning till vad experimentledaren medvetet fantiserade om.

Fall av detta slag är inte ovanliga. I Sökaren nr 3, 1966, beskrivs t. ex. i korthet en händelse då meddelanden genom planchette visat sig vara oäkta, eftersom den personlighet som påstods lämna budskapen från andra sidan, i verkligheten fortfarande levde i sin jordiska kropp. George Payton, som tillsammans med sin hustru hade planchetteseanserna, frågade enligt *Psychic News*: "Om det kan ges upplysningar som är så väl överensstämmande med fakta som i det här fallet, fastän personen i fråga inte är död, hur kan vi då någonsin vara säkra på att andarna som talar till oss, är de som de säger sig vara?" — Det ofrånkomliga svaret torde vara att vi aldrig kan vara säkra på detta.

Inom spiritualismen sägs det: **Vi bevisar fortlevnad**. Men samtidigt kan man observera att de spiritualistiska tidskrifterna nästan aldrig kan åberopa sig på uttalanden av

nutida parapsykologiska forskare som stöd för den tro de företräder. Förklaringen till detta torde vara att de forskare som sysslar med ett vetenskapligt studium av de fenomen som spiritualismen grundar sig på, mycket sällan anser sig kunna göra några uttalanden som stöder spiritualismen.

Såvitt vi förstår är sanningen den att vi inte **vet** om någonsin en avliden har kommunicerat genom ett s. k. medium. Däremot **vet** vi att många mediala meddelanden inte har det i dem själva angivna ursprunget.

INTRESSANT!

Vår tids mirakler är ett urval ur Sökarens årgångar 1964—1967.

Några kapitelrubriker: De döda berättar, Helande ande, Att göra det omöjliga möjligt, Har detta barn levt förut?, Välsignande som vetenskap, Sökande efter det högre jaget, Medi Megallis och hammarbymordet, Psykiska upplevelser i gruva.

Inget om flygande tefat men åtskilligt om mediumistiska operationer på Filippinerna och i Sydamerika.

VÅR TIDS MIRAKLER

16:50 + moms. o. porto.

SÖKARENS FÖRLAG

Box 3063, 103 61 Stockholm 3

Förbättra världen! Bär skjortor, blusar eller tröjor med motiv som väcker uppeende och debatt om UFO, vegetarism, yoga, icke-våld, broderskap m.m. Målning och tryck utföres på tillsända plagg (helst nylon eller liknande). Ex.: ett UFO och texten "UFO är en realitet", frukt, grönsaker med "Ät grönt, må skönt", "vägra döda, lev vegetariskt" m.m. Omtala önskemål! Pris: till självkostnad.

Sigvard Andervad

Skifteryd, 340 12 Annerstad
Tel. 035/830 29.

NY SVENSK UFO-TIDSKRIFT

Varje månad med de senaste tefatsnyheterna, kosmisk filosofi, rymdvetenskap, etc. Provex gratis.

KOSMISK BULLETIN

Box 151, 575 00 EKSJÖ

POLITIK (forts.)

samhällets krav att han skall utbildas till soldat? Är det rätt att solidariskt göra värnplikten eller är vapenvägran det riktiga? Det är väl så att det finns frågor som inte kan ges ett tillfredsställande svar. Alla problem kan inte lösas. Det här är väl ett sådant.

Men det finns andra former av försvar än med våld, mord, illdåd.

Vad det gäller är väl att arbeta för förståelse mellan nationer som har olika politiska system. Vi tillhör den västliga, demokratiska världen. En väsentlig del av försvaret för vårt samhällsskick borde va-

ra att sprida kännedom om vårt land och dess politiska målsättningar i andra länder, att bjuda in folk från andra nationer att studera vårt samhälle. Vårt försvar bör bestå i att främja uppkomsten av fredstankar. Vi bör även upprätta sjukvårdsstyrkor som arbetar i krigshärjade länder.

U-LANDSHJÄLP

Ja, vi bör hjälpa utvecklingsländer att förverkliga en livsstil som passar folket i de länderna, ge dem hjälp till självhjälp, upprätta skolor, industrier, ge dem höga ideal att leva efter. **Varje rikt land bör be-**

KRISTEN VETENSKAP. (Christian Science.)

Kristen Vetenskaps kyrkor och samfund i Sverige:

Första Kristi Vetenskaparkyrkan, Stockholm. Eriksbergsgatan 10, 114 30 Stockholm. Tel. 08/21 81 40.

Andra Kristi Vetenskaparkyrkan, Stockholm. Kungsgatan 88, 112 27 Stockholm. Tel. 08/50 03 37.

Första Kristi Vetenskaparkyrkan, Göteborg. Storgatan 3, 411 27 Göteborg.

Första Kristi Vetenskaparkyrkan, Malmö. Mäster Henriksgatan 13, 211 58 Malmö. Tel. 040/97 16 06.

Kristen Vetenskaps Samfund, Hälsingborg. Hofverbergsgatan 2, 252 43 Hälsingborg.

Kristen Vetenskaps Publikationskommitté för Sverige. Karl Johansgatan 47 H, 414 55 Göteborg. Tel. 031/24 10 35.

Varje kyrka håller ett läsrum med fritt tillträde för allmänheten, där auktoriserad litteratur i Kristen Vetenskap tillhandahålls för studium, hemlån och inköp.

Kristen Vetenskaps läsrum i Sverige:
Stockholm: Norrlandsgatan 21. Tel. 08/21 29 92. Kungsgatan 88. Tel. 08/50 03 37.
Göteborg: Kungssportsavenyn 27. Tel. 031/16 05 85.

Malmö: Djäknegatan 4. Tel. 040/97 21 42.
Hälsingborg: Hofverbergsgatan 2.

Böcker:

Mary Baker Eddy: Vetenskap och hälsa med nyckel till Skriften; Återblick och Inblick; Den Gudomliga Vetenskaps Grunddrag; Nej och Ja.

Lyman P. Powell: Mary Baker Eddy, en levnadsteckning.

Mary Baker Eddy, en värdering av hennes livsgärning. Utgiven av The Christian Science Publishing Society.

Tidskrifter:

Kristen Vetenskaps Härold.
Kristen Vetenskaps Kvartalshäfte. (Bibelstudier.)

Kristen Vetenskap (Christian Science) befattar sig med de andliga lagar som styr tillvaron. Kunskapen härom hämtas ur Bibeln. Gud uppfattas såsom den grundläggande andliga orsaken, såsom Ande, Kärlek, Princip, Liv, Förnuft, Själ, Sanning, det allnärvarande Goda.

Kristen-vetenskaplig bön renar tanken och lyfter den till medveten enhet med Kärlekens, Guds, allhet. Den medför befrielse från psykiska och fysiska svårigheter.

Kristen Vetenskaps kyrka har till syfte att "återställa den ursprungliga kristendomen och dess förlorade element, hemlandet". (Kyrkohandboken sid. 17.)

NYA KYRKANS FÖRSAMLING. Pastor Kurt P. Nemitz, Aladdinsvägen 27, 161 38 Bromma. Tel. 08/26 79 85. Den Nya Kristna Kyrkan (swedenborgiansk).

Församling i Jönköping: Lennart Forander, Kanalgatan 11, 552 42 Jönköping. Tel. 036/11 95 95.

Tidskrift: Nova Ecclesia.

NYA KYRKANS SVENSKA FÖRSAMLING. Pastor Jack Hårdstedt, Falkvägen 10, 125 34 Älvsjö. Tel. 08/47 01 66. Swedenborgiansk.

Församlingar finns i Stockholm och Göteborg.

Tidskrift utges.

HERRENS NYA KYRKA SOM ÄR NOVA HIEROSOLYMA. Pastor Olle Hjern, Banérgatan 4, 114 56 Stockholm. Tel. 08/60 43 42. Swedenborgiansk.

Församlingar i Stockholm, Göteborg, Malmö och Jönköping.

Tidskrift: Nya Kyrkans Tidning.

SÄLLSKAPET NYA KYRKANS BEKÄNNARE. Samma som föregående.

Göteborgsavdelningen: Gösta Ekström, Morängatan 8, 416 71 Göteborg. Tel. 031/25 42 19.

Olle Hjern: Samfundet vill samla människor för gemensam tillbedjan av den Förhärlicade Jesus Kristus, av den Uppståndne Ende Guden och Frälsaren, den här i världen förkroppsligade Gudomliga Kärleken och Visheten, inte av den "rent mänskliga" Jesus, som dog på korset. För dennas rätta förverkligande vill de söka ledning och kunskap i Ordets böcker, uppenbarade i det Gamla, Nya och Tredje Testamentet. Det sistnämnda, som uppenbarar läran om Gud, om den andliga världen — där vi återfinner urbilderna till allting här — och om det Gamla och det Nya Testamentets "motsvarigheter", deras allegoriska språk, utgöres av Emanuel Swedenborgs skrifter mellan åren 1748 och 1772, vilka ävenledes helt är skrivna i "motsvarigheter". Ordets grundläggande lagar för människans liv anses emellertid mer eller mindre klart uppenbarade för alla folk och inom alla religioner, och vars och ens liv enligt dem i förtröstan på en Gudomlig makt bestämmer då hans plats i den andra världen. Rätt tro och rätt tillbedjan kan å andra sidan enligt denna syn inte finnas utan en strävan efter rätt liv, men ju mer den Nya Kyrkans människor förverkligar de tingens på ett äkta sätt, desto mer skall Herren åt dem ge en fortsatt upplysning och uppenbarelse rörande de tre testamenteras fördolda sanningar.

UFO-grupper:

IFOLOGISKA SÄLLSKAPET. Box 607, 101 28 Stockholm 1. Tel. 08/63 43 34.

Ordförande: Ernst Linder.

SJÄLVSTÄNDIGA INSTITUTIONEN FÖR UFOLOGI (SIFU). Box 712, 121 07 Johanneshov 7.

UFO GÖTEBORG. Box 46017, 400 35 Göteborg 46. Tel. 031/82 26 97, 21 22 94 och 49 42 92.

Ordförande: Rune Rydebrandt.

GÖTEBORGS KOSMOLOGISKA STUDIEGRUPP. Box 31007, 400 32 Göteborg 31. Tel. 031/29 53 82, 14 33 71, 49 52 07, 22 95 12.

Ledare: Josef Östlund.

Gruppen bildades 1958 och har c:a 20 medlemmar.

"Vi har kommit till den bestämda uppfattningen, att 'tefaten' är bemannade rymdskepp. De kommer från andra planeter, och en av deras huvuduppgifter tycks vara att se till, att vi ej missbrukar atomkraften."

Förutom IFO (interplanetariska flygande objekt) och därtill hörande frågor, såsom om det finns liv på andra himlakroppar, studerar Göteborgs Kosmologiska Studiegrupp "den nya tidsåldern och dess spörsmål", kosmologi, astronomi, arkeologi, mytologi, filosofi, religion m.m.

G.I.C.O.F.F. Göteborgs Informations Center om och för Oidentifierade Flygande Föremål. Ordf. Björn Högman, Ahrenbergsgatan 14 A, 416 73 Göteborg. Tel. 031/25 62 07. En avdelning finns i Skara, Karstorpsgatan 16, 0511/114 16.

MALMÖ INTERPLANETARISKA SÄLLSKAP (MIS). Box 2012, 200 12 Malmö 2.

UFO MOTALA. Månvägen 3, Fornåsa, 590 30 Borensberg.

Ordförande: Carl-Axel Jonzon.

UFO motala, som har 26 medlemmar, har till syfte att sprida upplysning om UFO. Man arbetar med att starta UFO-föreningar runt om i landet.

Litteratur som rekommenderas:

UFO och Bibeln. Olösta gåtor ur mänsklighetens förflutna.

UFO KARLSKOGA. Bertil Bertilsson, Gustavsgatan 10, 691 00 Karlskoga. Tel. 0586/355 12.

Ordförande: Bertil Bertilsson.

Utger tidskriften UFO-Meddelanden. Säljer UFO-vykort.

Sällskapet är anslutet till UFO Motala.

IFOLOGISKA ORGANISATIONEN. Sven Andersson, Föreningsgatan 16, 582 30 Linköping.

MALUNG UFO-CENTER. Lars-Uno Bernhardsson, Box 3551, 782 00 Malung.

HALMSTADS IFOLOGISKA SÄLLSKAP. Johan Engström, Vitabandsvägen 14, 302 40 Halmstad 7. Tel. 035/358 51.

Ordförande: Ingenjör Johan Engström.

"Vi är några killar som sedan många år studerar all litteratur om UFOs som vi kan komma över, och då och då träffas vi och diskuterar vad vi har snappat upp."

GOTLANDS KOSMOLOGISKA STUDIEGRUPP (GKS). Walter Karlsson, Nunnegränd 2, 621 00 Visby 1. Tel. 0498/113 35, lördagar.

"Gotlandsgruppen" bildades 1961 efter viss verksamhet under 50-talets sista del. Den sysslar med kosmogoni och kosmologi samt frågor gällande UFOs i allmänhet och deras tekniska status, ev. mission och hemvist i synnerhet. Devis: teoretisk-teknisk noggrannhet, allmän tolerans och bästa faktaunderbyggnad.

INTER GALACTICAL FEDERATION (I.G.F.). Box 772, 101 31 Stockholm 1. President: Sten Lindgren.

Med UFO-frågan och i synnerhet ifologins filosofi sysslar även

PARAPSYKOLOGISKA STUDIEKLUBBEN, Britta Johansson, Skogsvägen 17, 665 00 Kil. Tel. 0554/111 42.

Förlag som utger UFO-litteratur:

PARTHENON, Fack, 250 06 Hälsingborg 6.

Parthenons upplysningsverksamhet startades 1957 som ett led i ett världsomfattande freds- och upplysningsarbete. Genom skrifter och litteraturutgivning, föredrag och upprättande av studiecirklar har verksamheten till syfte att väcka framför allt den skandinaviska ungdomen till insikt om existensen av de utomjordiska rymdskeppen samt om betydelsen av och allvaret i dessa farkosters besök i tusental på vår planet i slutet av det 20:e århundradet. Ett av Parthenons huvudsyften är också att väcka ungdomen till förståelse för den kosmiska livsfilosofin och av att leva i harmoni med de universella lagarna.

Thor-Leif Dahnielson, Oxtorgsgatan 8 E, 575 00 Eksjö utger tidskriften **Kosmisk Bulletin**.

HÄLSOFRÄMJANDET. Kiholm, 151 90 Södertälje. Tel. 0755/169 31. Förbundssekr. Harry Andersson.
Förbundsordförande: Richard Jobson, Skogsvägen 27, 183 30 Täby. Tel. 08/758 88 85.

Lokalavdelningar:

Boden: Börje Persson, Brogatan 5, 961 00 Boden.

Borlänge: John Hedberg, Box 724, 780 31 Kvarnsveden. Tel. 0243/323 23.

Borås: Birger Kling, Rödluvegatan 9, 502 38 Borås. Tel. 033/13 85 80.

Eskilstuna: Bengt Andersson, Kungsgatan 54, 632 21 Eskilstuna. Tel. 016/14 88 25.

Falun: Ingrid Linder, Ugglevägen 1 D, 791 00 Falun. Tel. 023/128 10.

Göteborg: Bengt Giselsson, Gitarrgatan 1, 421 41 V. Frölunda. Tel. 031/49 54 09.

Göteborg: Solvikingarna. Christer Lundahl, Vårvädersgatan 19, 417 31 Göteborg. Tel. 031/53 42 30.

Halmstad: Britt Johansson, Furuvägen 122, 302 44 Halmstad. Tel. 035/11 10 12.

Haparanda: Matti Kenttä, Vuono, 953 00 Haparanda. Tel. 0922/112 46.

Hohultslätt: Evert Eriksson, Postgatan 21, 630 75 Alstermo.

Hässleholm: Ernst Tydesjö, Tågarp, 280 22 Vittsjö. Tel. 0451/910 72.

Kalmar: Eric Rönnefors, Unionsgatan 5, 381 00 Kalmar. Tel. 0480/128 16.

Karlshamn: Karl Hult, Nötabrone, 290 72 Asarum. Tel. 0454/202 98.

Karlstad: Ingrid Kvarnström, Ö. Kanalngatan 4, 652 20 Karlstad. Tel. 054/193 48.

Kramfors/Adalen: Rubin Hellström, Asgatan 2, 872 00 Kramfors. Tel. 0612/111 20.

Linköping: Gunnar Hansson, Hjulsbrogatan 108, 590 56 Hjulsbro. Tel. 013/590 36.

Ludvika: Gabriel Wennerström, Ljungbällsvägen 3, 771 00 Ludvika. Tel. 0240/107 82, 106 82.

Malmö: Bertil Olsson, c/o Aulin, S. Prom. 25 A, 211 38 Malmö. Tel. 040/11 68 71.

Norrköping: Asta Sturzenbecker, Smedbrunnsgatan 24, 603/61 Norrköping. Tel. 011/12 73 16.

Nyköping: Harry Friberg, S. Bönstadvägen 17, 611 00 Nyköping. Tel. 0155/812 40.

Ryd: Gunnar Wiberg, Granö, Pl 439, 360 10 Ryd.

Sandviken: Gunnar Winlund, Hyttgatan 14, 811 00 Sandviken. Tel. 026/25 63 46.
Skaraborg: Bo Ramviken, Sörgården, 530 52 Varnhem.

Stockholm: Arne Algard, Karpvägen 19, 181 31 Lidingö. Tel. 08/765 20 75.

Uddevalla, Vänersborg, Trollhättan: Georg Wir, Edingsvägen 8 D, 451 00 Uddevalla. Tel. 0522/175 20.

Uppsala: Ilge Bosch, Johannesberg, 762 00 Rimbo. Tel. 0762/420 97.

Växjö: Evert Langvall, Araby, 352 47 Växjö. Tel. 0470/196 84.

Västerås: Rubi Ernelius, Skjutbanegatan 20 A, 723 39 Västerås. Tel. 021/13 67 32.

Örebro: Carleric Emrell, Rundstigen 17, 702 21 Örebro. Tel. 019/16 44 22.

Örnsköldsvik: Märta Lindström, Korsgatan 7, 891 00 Örnsköldsvik. Tel. 0660/142 50.

Tidskrift: Tidskrift för Hälsa, Box 1, 181 21 Lidingö 1. Tel. 08/765 05 56.

Ur förbundsstadgarna:
Hälsofrämjandets ändamål är:

att främja en sund, enkel och hårdande livsföring;

att verka för folkhälsans höjande, för en enkel, fullvärdig och giftfri laktovegetarisk kost, så kallad waerlandkost, med bestämt avståndstagande såväl av hälso- som av moraliska skäl från hälsovådliga stimulantia såsom alkoholhaltiga drycker, coladrycker, kaffe, orientaliskt te, tobak m.m.;

att målmedvetet arbeta i enlighet med sentensen "avskaffa livsföringsfelen och sjukdomarna skola försvinna av sig själva";

att genom egna initiativ, upplysningsverksamhet, praktiska demonstrationer, ett rikt föreningsliv och sina medlemmars personliga föredöme åstadkomma en livsförings- och näringsreform efter dessa linjer med målsättning: en mänsklig kultur i hälsa, fred och harmoni.
Antal medlemmar: Omkring 3.000.

SVENSKA VEGETARISKA FÖRENINGEN. Rådmansgatan 88, 113 29 Stockholm. Tel. 08/32 49 29. (säkrast 10--14, vardagar utom onsdag och lördag).

Ordförande: Ingenjör Anders Kocken.

Lokalavdelningar:

Stockholm: Carl Meurk, Karlbergsvägen 36 A, 113 27 Stockholm.

Gävle: Ake Svensson, Box 740, 800 06 Gävle.

Jönköping: Oscar Thoor, Fågelsångsvägen 14, 561 00 Huskvarna.

Göteborg: Evald Lindquist, Daltorpsgatan 9, 412 73 Göteborg.

Örebro: Alvar Thunfors, N. Liljåstrand 9, 703 65 Örebro.

Uppsala: Fru E. Moberg, Walleriusgatan 9, 752 36 Uppsala.

Malmö: Ted Persson, Jörgen Ankersgatan 5, 211 45 Malmö.

Karlstad: Elsa Stuge, Stavnäs, 660 56 Skattkärr.

Hälsingborg: Bertil Örnescans, Träns-gatan 3, 252 61 Hälsingborg.

Tidskrift: Hälsonytt-Vegetarianen.

SVENSKA FRISKSPORTFÖRBUNDET. Karlbergsvägen 14, 113 27 Stockholm. Tel. 08/31 02 78.

STUDENTGRUPPEN FÖR NATURRIKTIG KULTUR. U.-B. Holmstrand, Rackarbergsgatan 18, 752 32 Uppsala.

REFORMKOSTBUTIKERNAS RIKSFÖRBUND. K. G. Elvstrand, Södra Vägen 77, 412 54 Göteborg. Tel. 031/20 62 62.

SVENSKA BIODYNAMISKA FÖRENINGEN. Ytter-Eneby, 150 20 Järna. Tel. 0755/500 39.

FÖRENINGEN FÖR NATURENLIG ODLING. Tage Franke, Box 74, 290 71 Mörrum.

HÄLSO- OCH FREDSPARTIET. Harry Blom, Odengatan 37, 113 51 Stockholm. Tel. 08/32 26 60.

NORDISKA SAMFUNDET TILL BEKÄMPANDE AV PLÅGSAMMA DJURFÖRSÖK. Restadsvägen 15, 161 35 Bromma. Tel. 08/62 17 61 (11—15).

Ordförande: Folkskollärare Johan Börtz.

NORDISKA SAMFUNDETS KRETSAR.

Borlänge-Falunkretsen. Försälj. H. Siklund, N. Armsberg, 780 28 Duvnäs.

Gävlekretsen. Kartrit. E. Östrand, N. Köpmang. 27, 803 52 Gävle.

Göteborgskretsen. Dir. G. Ringström, Pejlingsg. 7, 421 76 V. Frölunda.

Halmstadskretsen. Posttjm. J. Holmquist, Backhausg. 11, 302 34 Halmstad.

Hälsingborgskretsen. Köpm. A. Hallström, Box 131, 251 03 Hälsingborg.

Norrköpingskretsen. Fabr. I. Björklund, Kristinag. 59, 602 31 Norrköping.

Uddevallakretsen. Skräddarm. G. Wir, Edingsv. 8 D, 451 00 Uddevalla.

Uppsalakretsen. Ing. K. Zetterström, Norrtäljag. 15 B, 753 27 Uppsala.

Västeråskretsen. Fru I. Larsson, Stigbergsg. 35, 723 41 Västerås.

Västra Värmlandskretsen. Red. D. V. Andersson, Box 140, 671 01 Arvika 1.

Ängelholmskretsen. Folkskollär. L. Paulson, Österg. 59, 262 00 Ängelholm.

Tidskrift: Djurens Rätt.

Litteratur: Argumentsamling för vivisektionsdebatten. Ett flertal broschyrer.

Hälsohem, vegetariska pensionat etc.

Alfta Kurhem. Doktor Jern Hamberg, Box 89, 822 00 Alfta. Tel. 0271/103 20.

Bjurviks Nordiska Gästhem. Else o. Erhardt Richter, D 24, 574 00 Vetlanda.

Björkagårdens Gästhem. Ingrid Öye. 780 41 Djurås. Tel. 0241/101 27.

Brandals Hälsohem. Alma Nissen, Pershagen, 151 39 Södertälje. Tel. 0755/272 29.

Kiholms Hälsohem. Evert Kring, 151 90 Södertälje. Tel. 0755/337 44.

Kosmos Feriehem. Sigbritt Therner, 530 52 Varnhem. Tel. 0511/600 69.

Kuranstalten Vita Nova. Doktor Lars-Erik Essén, 260 42 Mölle. Tel. 042/473 00.

Rekreations- och Kurhemmet i Leksand. Elisabet Rost, Vincent Romgård, Box 243, Norsgatan, 793 00 Leksand. Tel. 0247/100 08.

Råkosthemmet Sätöfta. Dorothy o. Enok Olsson, 243 00 Höör. Tel. 0413/253 32.

Sollidens Hälsohem. Elsa Bergvall, 610 23 Kolmården. Tel. 011/922 65.

Strandgårdens Gästhem. Lilly o. Alf Johansson, 790 13 Vika-Strand. Tel. 023/910 01, 910 12.

Vilans Gästhem. Zegol o. Edit Wirén, 670 43 Skillingsfors. Tel. 0571/401 15.

Vittsjö Gästhem. Aina o. Carl-Otto Tingdahl, 280 22 Vittsjö. Tel. 0451/225 00.

Östraby Råkosthem. Birthe o. Øystein Otterstad, 360 73 Lenhovda. Tel. 0474/240 26.

Restaurang Gröna Linjen. Mäster Samuelsgatan 10, 111 44 Stockholm. Tel. 08/11 27 90, 10 72 02.

BO YIN RA: Widings Förlagsaktiebolag, Fannydalsvägen 34, 131 00 Nacka. Tel. 08/716 74 19. Chef: Åke Widing.

Förlaget utger böcker av Bo Yin Ra. Bo Yin Ra säger sig vara medlem av en högsta andlig förening som har till uppgift att hjälpa människan tillbaka till hennes andliga urhem. Han vill få människans medvetande att vakna upp i den andliga regionen, ty ett sådant uppvaknande innebär en stor lycka i efterjordiska tillstånd. Med sina böcker vill Bo Yin Ra visa hur människans tänkande, talande och handlande bör vara inriktat för att ett sådant uppvaknande skall kunna ske. Han varnar för trans-tillstånd, extas och spiritism, som han säger orsakas av osynliga fysiska väsen, som inte alls är andliga.

Viktigast av de från tyskan översatta böckerna är:

Boken om den levande Guden. Boken om livet efter detta. Boken om den konungsliga konsten. Boken om lyckan. Boken om människan.

SRM. Box 506, 126 41 Hägersten. Maharishi Mahesh Yogis meditationslära.

SÄLLSKAPET FÖR PARAPSYKOLOGISKA STUDIER I HÄRNÖSAND. Sekreterare: filstud. Carl Hj. Lidblom, Storgatan 23. Tel. 0611/104 54.

Föreningen, som har ca 20 medlemmar, har till syfte att anordna studiecirklar, föredrag och sammankomster kring parapsykologi, ockultism, mystik och religionsfilosofi samt förmedla litteratur.

FINLAND

SÄLLSKAPET FÖR PSYKISK FORSKNING I FINLAND. Ingenjör Atle R. Blomqvist, Fänrik Stålgatan 8 A, Helsingfors 10.

SUOMEN PARAPSYKOLOGINEN TUTKIMUSSEURA. Ordf. Dipling. Pentti Vuorenjuuri, Karhutie 25, Hertonäs, Helsingfors 80.

TAMPEREEN PARAPSYKOLOGINEN SEURA. Ordf. Arkitekt Gunnar Strömmer, Palomäentie 12, Tammerfors.

TURUN PARAPSYKOLOGINEN SEURA. Ordf. Läraren William Vaasvirta, Itäinentkatu 39.A.31, Abo.

SPIRITUALISTISKA FÖRENINGEN. Ordförande Arkitekt Styrbjörn Andersin, Bernhardsgatan 7.A.9, Helsingfors 13.

SPIRITUALISTINEN SEURA. Mäkitorpantie 11 B, Helsingfors 62.

TEOSOFISKA SAMFUNDET. Estnäs-gatan 7 C, Helsingfors 17.

TEOSOFINEN SEURA. Estnäs-gatan 7 C, Helsingfors 17.

ANTROPOSOFISKA SÄLLSKAPET I FINLAND. Ordf. Fru Carin Reuter, Estnäs-gatan 9 A, Helsingfors 17.

ANTROPOSOFINEN LIITTO. Ordf. Dr. R. Wilenius, Fredriksgatan 64 B, Helsingfors 10.

Hjälp u-länderna . . .
— Gå med i WARDO!

WARDO, Box 7051, 550 07 Jönköping

UFO MOTALA söker kontaktmän och medarbetare i såväl Sverige som övriga länder. V. g. kontakta Carl-Axel Jonzon, UFO Motala, Fack 5, 590 53 FORNÅSA. Tel. 0141/701 91

ETT PREKOGNITIONSEXPERIMENT

I juni i fjol gjorde en spiritualist-grupp i London ett intressant förut-sägelseexperiment av samma slag som professor Tenhaeff gjort i Holland med den kände Gerard Croiset. Ett medium, Robin Stevens, fick ange sina psykiska intryck av den person som en dag senare skulle komma att sitta på en bestämd plats i en samlingssal.

Experimentet arrangerades av tidningen Psychic News' reporter Roy Stemman, vilken skrev till Stevens tre dagar före mötet och bad honom att på ett papper anteckna sina intryck av den person som skulle komma att sitta i fjärde stolraden på fjärde platsen från mittgången räknat. Stevens gjorde 20 uttalanden och hade sedan med sig dessa till mötet i ett för-seglat kuvert.

Sedan kuvertet öppnats och Stevens läst upp 20 saker som han kvällen innan skrivit om den person som skulle sätta sig på den angivna platsen, visade det sig att påståendena syntes vara hundra procentigt riktiga.

När reporter Roy Stemman anlän-

de till möteslokalen, fann han att där endast var tre rader med stolar. Han sa inget, och mötesarrangörerna visste inte om testet. Men när allt fler kom till mötet, satte man fram ännu en rad med stolar. På den på förhand bestämda platsen satt en ung flicka, men just när mötet skulle börja, anlände Dennis Share, boende 20 Onslow Gardens, South Woodford, London, E.18. Flickan flyttade sig längre in och lät Share ta hennes plats.

Share var givetvis ovetande om experimentet, och det var en tillfällighet att han satte sig på den utpekade stolen, men han bekräftade alltsammans som Stevens läste upp.

Vi skall här endast nämna några av de 20 punkterna.

Medium — mörk hy. (Share är medium och helare. Han har mörk hy.)

Intresserad av musik — klassisk eller populära klassiker. (Share spelar violin.)

Matematik eller att väga för och mot i en situation. ("Ni har sagt det i en enda mening. Jag är ingenjör och konsult.")

Färg — blå. Kläder i den färgen eller förkärlek för den. (Share hade blå skjorta, blå-svart slips och mörkblå kostym.)

Ortodox omgivning. (Ja, Share är uppfostrad i den judiska tron.)

Resor antyds — i det förflutna, och framtida planer. (Share har arbetat över hela världen och reser en hel del i sitt arbete.)

Förbindelse med landsbygden (Share växte upp på landet, i Long Island, USA.)

Stemman frågade den unga flickan som före mötets öppnande hade suttit på den aktuella stolen, om några av uppgifterna passade på henne. Hon skakade på huvudet.

Dennis Share berättade att han inte beslöt sig för att gå på mötet förrän strax före klockan sju på kvällen. Han betecknade det som Stevens sa som en fantastisk prestation.

Efter en prekognitionsdemonstration som denna (och liknande av Croiset m. fl.) tränger sig ju sådana frågor på som om allting som sker är förutbestämt eller om tiden inte

(Forts. på sista sidan)

Pröva själv om mina ord talar sanning, säger

BÔ YIN RÂ

Bô Yin Râ börjar nu bli mer och mer känd i Sverige.

I svensk översättning har hans böcker hittills sålts i över 3000 ex.

Bland dem som skrivit om Bô Yin Râ märks den kände dirigenten Felix Weingartner, som yttrat följande: "Bô Yin Râ är icke blott en mästare bland de klart lysande i andens rike utan även en språkets mästare. I alla hans böcker handlar det om ting, som, emedan de först måste bli "fullbordade", ej på något språk i världen kan uttryckas helt uttömmande. Och ändå har det lyckats honom att så behärska sitt språk, att det förmår uttala det utsägbara. I denna bemärkelse är Bô Yin Râ även en "stenhuggare", en bildkonstnär i tjänst för sitt andliga verk, och beundrande böja vi oss inför honom."

I svensk översättning har hittills utkommit följande böcker:

	Pris exkl. moms.	bunden	häftad
Boken om den levande Guden . . .	□ 18:50	□ 14:—	
Boken om människan	□ 16:—	□ 12:—	
Boken om livet efter detta	□ 17:—	□ 13:—	
Boken om den konungsliga konsten	□ 18:—	□ 13:50	
Boken om samtalen	□ 13:—	□ 9:—	
Boken om lyckan	□ 12:—	□ 8:50	
Boken om kärleken	□ 15:50	□ 11:50	
Mysteriet från Golgata	□ 12:50	□ 8:50	
Livets ord	□ 8:50	□ 5:—	
Bönen	□ 10:—	□ 6:—	
Mera ljus	□ 13:50	□ 9:—	
Hemligheten	□ 16:—	□ 12:—	
Tröstens bok	□ 9:—	□ 5:—	
Vägen till Gud	□ 14:—	□ 9:—	
Tillvarons mening	□ 16:—	□ 11:—	
Johannes' visdom	□ 14:75	□ 9:75	

Vid beställning kan prislistan klippas ur, önskade böcker prickas för och listan sändas till

WIDINGS FÖRLAGS AB

Fannydalsvägen 34, 131 00 Nacka

Tel.: 716 74 19

Postgiro: 57 814

Namn

Adress:

"KOSMISK FILOSOFI"

Från Thor-Leif Dahnielsons tidskrift *Kosmisk Bulletin*, som startade på hösten förra året, har vi valt ut tre artiklar, som införes här: Kärlekens sång, Serum mot lidande och Vägra acceptera våld!. De visar den idealism som besjälar den 20-åriga prästsonen i Eksjö. Kärleksidén är i centrum i Dahnielsons tankar, och han låter det inte stanna vid känslor utan också ta sig uttryck i ideell aktivitet.

KÄRLEKENS SÅNG

Den ändlösa, kosmiska vibrationen banar sig väg genom evigheten. Ibland tycks dess spröda, glittrande ton överrösfas av dånande kanoner och exploderande bomber; den tycks försvinna bakom svarta ridåer av plågade människors skrik och böner om hjälp; den tycks försvagas av polisbattongers slag mot oskyddade huvuden; men den kan aldrig tystas ned. Oavbrutet fortsätter den att genomströmma universum, genomtränga varje atom med sin skälvnings, och då den finner ett mottagligt hjärta, fyller den det med sin sköna, viskande sång — sången om Kärleken, den eviga, oförgångliga kärleken, som är förutsättningen för vår tillvaro, grunden för kosmos existens.

Det oändliga kosmos — med ordning, skönhet, harmoni — är resultatet av samklang mellan skapelsens alla oräkneliga former, från den allra obetydligaste atom till den mest gigantiska sol, den samklang utan vilken resultatet blir ett oundvikligt kaos både i fysisk och andlig mening.

Ett instrument, som vi lärt känna, frambringar underbara klanger, men bara om strängarna är rätt stämda i förhållande till varandra och om de slås an på rätt sätt. Om strängarna är ostämda och vi inte vet hur vi rätt ska behandla dem, blir resultatet falskt — kaos. Vi är alla som instrument, och för att våra liv ska kunna bli en fullkomlig harmoni och inte ett kaos, måste vi lära oss förstå hur vi är stämda och slå an strängarna på rätt sätt. Denna förståelse finns i kärleken.

Kärleken leder oss till förståelse för varandra och är vägen till harmoni, ty den är den kosmiska kraft som binder samman och förenar allt till en harmonisk Enhet.

Kärleken, den kosmiska lagen, tar sig hos människan uttryck på två sätt — i den fysiska (kroppsliga) och den andliga (känslomässiga). Genom sitt oförstånd och sin okunnighet har människan under århundraden dömt och kritiserat Ska-

parens verk, och sålunda har hon satt den ena arten av kärlek över den andra. Hon har smutsat ned en del av gåvan att älska, och hon har dömt den som "syndig" och "oren". I oförstånd har hon höjt sig över Livet och dömt ett av dess sätt att uttrycka sig genom den mänskliga formen.

Den eviga livssjäl, som gör människan till ett levande, tänkande väsen, är också hennes källa till uppfattandet av harmoniska vibrationer, känslan. Allt vad vi kommer i beröring med registreras av vår själ och fyller den, och vad större harmoni kan åstadkommas än den av en varm kropp mot ens egen, känslan av ett huvud som vilar på ens arm, en människa, en levande själ, som somnar vid ens sida...

Snedvridet dömande och oförnuft har förvandlat skapelsens skönhet till något skamligt. Ett barn får idag av sina föräldrar lära sig, att man inte talar om sådant, som hör samman med två människors kroppsliga förenande. Samma barn får i julklapp och som födelsedagspresent leksaksvapen och rusar överlyckligt ut för att "skjuta" sina kamrater. Varför ska det vara så? Någon kanske menar, att en grabb på tio år inte är mogen nog att förstå kärleken. Men är han mogen nog, att förstå hur man skjuter ned sina medmänniskor? Är han tillräckligt mogen att lära sig den mest primitiva regeln, som tyvärr ännu härskar på vår planet: den starkaste segrar? Nej, svaret är, att de som är minst mogna är hans föräldrar — då det gäller att förstå var livets värden finns!

I den fulländade bilden möter vi både den fysiska och den andliga kärleken, men även var för sig fyller de vårt väsen med kosmisk harmoni. Var och en av de båda faserna utstrålar oavbrutet frekvenser, som påverkar allt de rör. Men liksom allt annat i universum har kärleken en negativ och en positiv sida — den själviska och den osjälviska. Egoistisk kärlek är krävande, och ingen glädje följer i dess spår. Så oavsett det

gäller fysisk eller andlig kärlek, måste den vara osjälvisk, drivas av en innerlig, uppriktig längtan att göra något för någon.

I tidningarnas frågespalter finner vi oräkneliga bevis för att många förlorat tron på kärleken, därför att deras partner inte insett vad det ska innebära, att älska någon. Ska en ung flicka behöva få sin bild av kärleken förstörd, för att någon visat henne "kärlek" enbart för sin egen skull? Att hon, för kanske lång tid framåt, förlorar denna outtömliga källa till glädje är m.a.o. hans fel, som bara tänkt på sig själv istället för att göra allt för henne och hjälpa henne nå höjdpunkten av lycka!

Hur ofta är vi inte tillsammans med någon bara för att själva få något? Vi ger kärlek, men vi gör det bara för att få njuta av kärlek från motparten. Vad är detta annat än en form av självtillfredsställelse? Inget kan vara mer fjärran från äkta kärlek! Äkta kärlek innebär att kunna ge utan att få, att försöka ge en annan människa något utan att tänka på att få något i gengäld.

När vi lärt oss detta — vad kärlek verkligen är — och börjat ge uttryck för sådan kärlek, då har vi reagerat för den kosmiska vibrationen. Vi har gett den ökad styrka att stråla vidare ut bland våra medmänniskor, vi har sänt en frekvens av evig harmoni ut i mänsklighetens sinnen, vi har gjort något för att föra vår värld närmare det himmelrike, som människan drömt om sedan tidernas begynnelse, och vårt eget hjärta fylls av — och stämmer in i — den underbara sång, som aldrig någonsin kommer att tystna: Kosmos viskande sång om den Oändliga Kärleken.

Thor-Leif Dahnielson.

Thor-Leif.

GERDA RÖRBÆK NIELSEN:

SERUM MOT LIDANDE

Om vi stod ute på en av våra grannplaneter och lät blicken vila på det lilla skinande klot, som i så fall skulle vara vår jord, skulle vi ha svårt att föreställa oss all den fruktan, de olyckor och det elände som härskar på den. — Och erfor vi så samtidigt att jorden är oändligt rik och givmild mot sina barn, skulle vi säkert skaka på huvudet och utbrista: "Detta folk måste ha en fullständigt förvrängd uppfattning om livet."

Ty antingen vi bor på jorden eller på vilken annan planet som helst, borde vi veta att livet är det heligaste av allt. Vi vet också att respekten och vördnaden för livet i alla dess former och alla dess manifestationer är en av de universella lagarna, som garanterar oss vår kosmiska tillhörighet.

Att bryta en kosmisk lag betyder förr eller senare lidande för den som gjort överträdelsen. Om en hel planet bryter mot en av de allra viktigaste universella lagarna, blir resultatet världsomfattande lidanden.

Och det är dessa lidanden vi lever mitt i.

Jag kan inte skjuta det ifrån mig med att säga, att jag aldrig har dödat en människa eller misshandlat ett barn.

Min världs lidande är mitt eget.

Jag kan inte skylla ifrån mig med att säga, att det är "dom andra" som är onda.

Ty min planets råhet finns i mitt eget sinne.

Ingen av oss är immun mot den.

Vi har alla blivit smittade.

Helt säkert känner vi också till det serum som botar. Vi använder det bara inte. Och när vi underlåter det, är det det bästa kännetecknet på att vi verkligen har smittats.

Serumet heter kärlek. Det heter också medlidande, förståelse och medkänsla. Det har många namn, men resultatet är detsamma: infektionen försvinner.

Varför använder vi då inte detta serum tillfullo?

Uppenbarligen kan vi inte. Vi har synbarligen inte krafter till det. Eller också är vi för dumma — för nedsjunkna i gammalt vanetänkande — och för rädda för att se med nyktra ögon på oss själva och för att undersöka våra tankar och motiv.

En klok gammal psykolog sa en gång till mig: "Om du tvivlar på att dina motiv eller dina verkliga avsikter är rena, så sätt dig uppe på en stjärna och betrakta dig själv!" Jag har följt hans råd

i otaliga fall och funnit det så gott, att jag nu vågar vidarebefordra det.

Uppifrån en sådan stjärna kan man överblicka helheten såväl som detaljerna. Och männe vi inte kan vara eniga om att oavsett om människorna från rymden undersöker jorden i dess helhet eller i detaljer, så måste de känna kalla kårar längs ryggraden.

Men vad är det då för fel med oss — och varför har vi låtit det gå så långt att varje anständig människa från vilken planet som helst anser sig tvungen att hålla sig på avstånd från oss?

Vi behöver bara kasta en blick tillbaka på vår historia för att se, att vi under hela vår långa resa genom tiden ställt oss själva i ljuset och låtit råheten i människosinnet utbreda sig obehindrat. — Alltid var det därför att vi bröt mot lagen — den eviga, universella lagen. Vi bröt mot den på så många sätt och under så lång tid, att vi verkligen slutligen på allvar tror att den "naturliga människan" är den, som framträder mest aggressivt, mest egoistiskt, maktbegärligt och sexuellt. Men allt detta har inget med "natur" att göra. Det har inte ens med "djuret i oss" att göra. Det är något långt mer komplicerat, om orsaken ligger i djupet av vårt omedvetna, och om verkningarna visar sig överallt på jorden.

Så länge vi bröt lagarna av oförstånd och för att vi inte visste bättre, var de lidanden som överträdelserna medförde inte så omfattande och inte så permanenta. Så länge en människas ondska motsvarar hennes dumhet, kommer den smärta, som visar sig bli verkningen, att stämma med den mängd erfarenhet hon behöver för att inse att det är oklokt att handla illa mot nästan — fysiskt eller psykiskt — därför att den mängd smärta som tillfogas andra alltid kommer tillbaka och träffar den, som bar skulden till lidandet.

Lagen är enkel och lättfattlig när man en gång förstått den. Och idag finns det miljoner människor över hela världen som både känner till och förstår den. Likväl fortsätter vi att tänka och handla som om den inte existerade.

Måste då inte varje andligt välutvecklad rydmmänniska vika tillbaka, inte bara för vår infama ondska, utan också för vår oförlåtliga dumhet? En dumhet som ju inte beror på att vi inte vet bättre, utan på att vi handlar trots vår kunskap. — Och är det så underligt, att just vår tid sätter rekord i uppvisande av mänsk-

ligt lidande, orsakat av människor som infekterats av världens smittande upplösning?

Låt oss följas åt ut på en annan himlakropp och skåda ned över oss själva! Och låt oss riktigt studera hur allting tar sig ut däruppfifrån, ända från det som bor i vårt eget sinne, till massdemonstrationerna, presidentvalsfaserna, fredskonferenserna och alla de svältande och döende miljonerna!

En obесkrivligt usel, grym, omänsklig och nedvärderande syn!

Men nu, när vi har sett det, och nu, när vi vet att alltsamman — också karriärkampen såväl som statussymbolerna — beror på överträdelse av fundamentala, kosmiska lagar, som aldrig har tillåtit någon människa att göra det gott eller behagligt för sig på andras bekostnad eller orsaka fysiska och psykiska lidanden, nu, när vi vet och förstår att det måste ske en genomgripande förvandling mot det bättre på jorden, för att inte slutresultatet ska bli en eldsomvärd världsdöd — kan vi då inte enas om att kavla upp ärmarna och ta tag?

Men vad kan jag göra?

Och vad kan du göra?

Vi kan göra mycket mer än vi själva vet om. Men alltför länge har vi här på jorden koncentrerat oss på att göra verkningarna bättre — precis som läkarna försöker att bota sjukdomen i stället för patienten. Men det har ju visat sig att det inte hjälper stort att lappa på de verkningar som visar sig i vår yttre värld. Hur lite det hjälper kommer vår tidigare omtalade blick utifrån och ned på jorden genast att visa. Det finns så många goda och ärliga människor som kämpar för bättre villkor och förhållanden för jordens folk. Men alla koncentrerar de sig på de synliga verkningarna.

Den enda radikala hjälpen för oss själva och världen består i att avlägsna orsakerna. Och orsakerna finns inuti människorna som det som får oss att bryta de universella lagarna, det som lever hos oss och kräver av oss att vi ska vara oss själva närmast, även om det innebär att vi gör andra illa. Och det onda som lever hos oss, hos dig och mig, är just detsamma onda som är orsak till lidandet hos de andra miljarderna som bebor vår värld. Ur djupet av vår mänsklighets medvetna och omedvetna själsliv uppstår de tankar, önskningar och begär som får oss att handla mot vår nästa så att vi skadar henne — en skada som förr eller senare träffar oss själva. Och således ökas dag för dag mänsklighetens samlade skuld till ett ofattbart lidande.

Men det serum som kan motverka allt detta heter: starka tankar och handlingar

(Forts. på sid. 22)

VÄGRA ACCEPTERA VÅLD!

"De summor, som varje år världen över spenderas på stridsmedel skulle kunna finansiera sociala och ekonomiska program i en skala vi idag inte ens kan drömma om. Det är ett faktum, att om nationerna sänkte sina vapen och vi kunde leva i fred och harmoni, skulle världen mycket väl kunna bli en plats, vilken kunde tävla med alla filosofers idealsamhällen — och verkligen vara mycket intressanta-re."

Detta uttalande gjordes för ett par år sedan av FN:s generalsekreterare U Thant, och som ett exempel på vad Thant menade kan nämnas, att för den summa ett amerikanskt bombplan kostar, skulle UNICEF kunna utbilda 2.500 lärare...

Medan miljoner människor plågas och dör av svält, lägger vi ned fantastiska summor på att framställa allt fler destruktiva medel. Innebär inte detta att vi egentligen är skyldiga till dessa människors död, därför att vi underlåter att hjälpa dem och istället använder pengarna till framställning av krigsmateriel?

Dessa vapen dödar alltså redan under sin tillverkningstid. Därtill går orimligt mycket pengar åt till destruktiva militära övningar, provskjutningar, etc. Men trots att vi är väl medvetna om detta, fortsätter vi — som envisas med att kalla oss "skapelsens krona" — att leka med människoliv på detta omänskliga sätt.

Vi har alldeles för lätt att betrakta vår

nuvarande civilisation som en bestående verklighet, trots att vi vet att otaliga civilisationer sedan tidernas begynnelse uppstått och gått under. Ibland har undergången skett genom naturkatastrofer men oftast som resultat av mänsklig egoism. Alla dessa kulturer ansågs väl en gång vara fasta och bestående, men likväl finns idag bara sandtäckta, krossade ruiner kvar efter dem.

Situationen är densamma idag. Vår civilisation är inte mer stabil än dessa var. Snarare tvärtom. Men trots alla tidigare läxor fortsätter människan på samma väg och stiftar t. o. m. lagar för att tvinga medmänniskor och efterkommande att upprepa samma misstag.

Vi har kunskap, men var finns visdomen?

Vi kan utveckla enorma krafter, men kan vi använda dem rätt?

Vi står idag vid branten till en avgrund, som är djupare än vad något släkte tidigare stått inför, ty vi kan utplåna hela mänskligheten från jordens yta. Fastän vi vet att ett tredje världskrig vore en ofattbar katastrof, tystras de ned, eller fängslas, som vill leva enligt vad de tror på: Att varaktig fred endast kan uppnås genom att vi vägrar acceptera våldet som lösning på problem, och att vi måste lära oss leva i samförstånd.

THOR-LEIF DAHNIELSON

Fredens symbol, duvan, vilar förtroendefullt i en svart och en vit hand.

Den intervju, ur vilken följande utdrag hämtats, publicerades i Smålands Folkblad den 11 november 1969:

VAPENVÄGRARE STARTAR FREDSSKOLA I NÄSSJÖ

EKSJÖ (SmF) Thor-Leif Dahnielson, 20, Eksjö, fick för ett par dagar sedan besked om att hans skäl till värnpliktsvägran inte accepterades, och detta besked innebar samtidigt att myndigheterna inte var intresserade av hans förslag om startande av en fredsskola som alternativ till värnplikten. Men nu ska fredsskolan ändå förverkligas. Hur ska det gå till?

— Vi kommer att börja i liten skala som en vanlig förening med studiecirkel, föredrag och liknande verksamhet för att nå kontakt med intresserade, säger Thor-Leif Dahnielson. Vi har även korrespondenskurser under utarbetande, så att intresserade från alla delar av landet kan studera på egen hand.

De ämnen som kommer att behandlas blir naturligtvis t. ex. ickevåld, men det blir trots allt inte det viktigaste i vår verksamhet. I allra första hand kommer studierna att ägnas åt kosmisk filosofi. Syftet med den kosmiska filosofin är att människan ska få en djup förståelse för tillvaron och känna en äkta samhörighet med allt levande. Och ingen skadar ju avsiktligt någon han känner att han hör samman med, eller hur? Därför skapar vi genom dessa studier en fast grund för det fortsatta fredsarbetet.

Efter denna "grundutbildning" ska arbetet inriktas på att finna vad det är som skiljer människor åt, t. ex. religiösa åskådningar, politiska åsikter, generationsskillnader etc och hur man ska kunna få folk att inse, att det inte är det som skiljer dem åt, som ska betonas, utan det som förenar dem. (Studierna kommer också att behandla brottsligheten, narkotikaproblemet, människans rätt till fri utveckling, etc. Medan dessa studier pågår, kommer man oupphörligt att arbeta vidare på sin individuella kosmiska utveckling, ty denna utveckling upphör aldrig.)

— När kommer skolan att starta?

— Det beror helt på hur snart lokalfrågan blir löst och så är det givetvis en hel rad andra detaljer som måste klaras av. Men låt oss säga att vi kanske kan komma igång om ungefär fyra, fem månader. Det finns dock vissa risker att projektet kan bli fördröjt, för försvarets avslag innebar också att min värnpliktsvägran antagligen resulterar i fängelse, säger Thor-Leif. (— Sedan denna intervju gjordes, har dock arbetet framskridit så långt, att ett eventuellt fängelsestraff inte kommer att hindra fredsskolans start, som kommer att ske senast i april, 1970).

Ett underhaltigt, virrigt tänkande är mycket vanligt, ja långt vanligare än ett klart och riktigt. Att tänka med logisk skärpa är svårt. Känslornas, fantasiernas och önskningsernas makt över tanken förekommer hos alla, och ingen behöver skämmas för det. Alla människor har en tendens att tänka oförnuftigt; vi har en benägenhet att föredra sådana tankeslut som tillfredsställer oss och undvika slutsatser som känns obehagliga. Kanske vore det andliga livet alltför fattigt utan denna tankandets benägenhet för självtillfredsställelse, kanske är det för vårt psykiska välbefinnande nödvändigt att fantasin ges en viss frihet, men för den som söker sanningar är det nödvändigt att kunna skilja mellan fantasier och verkliga insikter och att underkasta sig tankedisziplin och utdöma underhaltigt tänkande, som leder till oberättigade slutsatser.

Oförnuftets lockelser heter en bok av Rupert Crawshay-Williams som Natur och Kultur gav ut 1953. Originalets titel är **The Comforts of Unreason**. Boken lär oss att genomskåda oss själva i vårt önsketänkande och manar oss att vara på vår vakt mot tankefel. Författaren skriver att förmågan att tänka klart endast kan förvärfvas genom lång övning och under avsevärd ansträngning. "Den som vill tänka riktigt har stora frestelser att värja sig mot", heter det i ett citat från Aldous Huxley. Men vill vi tänka riktigt? Genomsnittsindividens inställning till det klara tankandet och dess krav är, skriver författaren, inte endast passiv och ointresserad utan omedvetet rent negativ. Anledningen är att han ogillar de resultat som det rationella tankandet kommer till. Vi har t. ex. en benägenhet att undvika nya idéer som kunde bringa oordning i våra föreställningar och medföra olust.

Det är många fällor vi faller i, när vi tänker. Vårt begär att förstå är en svår frestare till oförnuft, då det förleder oss till att prestera en "lösning" hellre än att låta en fråga vara oavgjord och erkänna att vi inte förstår. Huxley citeras igen: "Lika ivrigt som människorna önskar uppföra sig väl — eller åtminstone att anses uppföra sig väl — önskar de förstå tillvaron. Att leva i en meningslös värld är dem outhärdligt."

TÄNK!

Ja, hur mycket av de skilda religiösa gruppernas trosföreställningar är verklig kunskap och hur mycket är egentligen blott tankefel och fantasier, undrar vi. Finns det alls något som bör betecknas som kunskap inom det religiösa området? Är inte sanningen den att vi alls intet vet om svaren på metafysiska frågor?

Ett annat tankefel är benägenheten att utan bevis acceptera **gruppers** åsikter. Gruppen kan vara vår kulturkrets, vår religion, vår vetenskap, vårt samhälle, vår familj etc. "Tron på försäkringar som sanktionerats av hjorden är en normal mänsklig själsfunktion, som inte upphör, hur kraftigt sådana försäkringar än motsägs av förebragta bevis. Förnuftsmässiga resonemang kan inte framtvinga tro i strid mot hjordsuggestioner. Fullständigt felaktiga åsikter kan för den som hyser dem synas äga den förstånds-mässigt verifierbara sanningens alla kännetecken." Citat från Trotter.

Våra önsknings och begär kan ha en ödesdiger inverkan på vårt tänkande och leda oss till felaktiga slutsatser. Crawshay-Williams skriver att varje otillfredsställt begär är ett potentiellt hot mot verklighetstänkandet. Han har valt ut fem begär som tycks honom viktigast i detta sammanhang och som nästan alltid till någon del är otillfredsställda: begäret att förstå, begäret att känna sig god, begäret efter spänning, självhävdelsebegäret och konformitetsbegäret (att vilja vara inpassad i en grupp).

Något som fördärvar vårt tänkande är att vi gärna i resonemang inför oss själva eller andra gör ett partiskt urval av argument. Vi ser bara en sida av en sak, som har flera sidor. Vi väljer informationer i ett ämne på ett tendentiöst sätt så att de stöder den uppfattning vi redan har utan att vilja ta reda på motsatta uppfattningars innehåll och bärkraft.

En sak som lätt leder tankarna fel och ger upphov till skarpa meningsmotsättningar, är vår bristande kännedom om ordens betydelse, deras olika funktion i olika sammanhang och i synnerhet vad en meningsmotsäddare inlägger i det han uttrycker. Semantiken, vetenskapen om språkets innebörd, är ett viktigt ämne för en sanningssökare. Den

lär oss att vara på vår vakt mot fel-tolkningar och t. ex. att inte pådyv-la andra åsikter som de inte har. Ordet ateist kan exempelvis för somliga felaktigt ha en bibetydelse av etisk principlöshet och själviskhet, medan det i verkligheten inte betyder mer än att idén om Guds existens inte bejakas.

Vi kan också suggerera oss själva till att tro på en viss sak i det vi intalar oss att det förhåller sig på ett bestämt sätt och lägger vår känsla bakom övertygelsen. Tvivlen trängs ut ur medvetandet och vi "löser" sålunda problemet. Många mänskliga laster är väl följder av bortträngningar. Vi kan också suggereras av ord, t. ex. förklenande eller upphöjande ord. Exempel på förklenande ord: kvacksalvare, sekt, "massfrälserska". Upphöjande ord: intellektuell, kulturarbetare. Ofta väljer vi sådana ord och anammar kritiklöst informantens värdering.

Många gånger är det så att sedan vi intagit en ståndpunkt, söker vi i efterhand alla tänkbara stöd för den. Detta kallas att rationalisera. Det rätta tillvägagångssättet är naturligtvis att samla alla tillgängliga fakta och sedan låta dessa bestämma vår uppfattning. "Någon grund, sann eller falsk, klippfast eller lös som sand, måste intellektet ha att vila på, och... så snart det hyser någon tanke, skyndar det sig att söka någon hypotes att lägga till grund för den; och tills det finner en sådan är det oroligt och vacklande." John Locke.

Vårt tänkande går också ofta fel på grund av tankelättja och vanans makt. Vi följer minsta motståndets väg, undviker det som är påkostande och obehagligt.

Ja, det var litet vishet på grundval av **Oförnuftets lockelser** (men inget referat). Kanske tycker läsaren inte att åsikterna som framförts är övertygande. Kanske föredrar han att "tänka med hjärtat" eller att anse att "ingen ting kan ändå bevisas". Men inga invändningar hindrar oss från att säga att det under alla omständigheter är klokt att närmare studera de ovan antydda problemen.

Objektiviteten är handikappad gentemot fanatismen genom att den inte befrämjas med fanatiska medel.

Piet Hein.

STRESS - DÅLIGT MINNE - SVAGHET och TRÖTTHET - HUVUDVÄRK (även migrän) - SÖMNLÖSHET - REUMATISKA BESVÄR

Allt detta vill Ni säkert undvika, eller hur?

Ni kan i de flesta fall lindra besvären hos Er själv genom att följa naturläkekonstens principer. Vårt företag, Teknisk Medicin i Linköping, vill gärna stå till tjänst när det gäller hälsofrågor. Med oss samarbetar ledande vetenskapsmän, medicine doktorer, naturläkare m. fl.

Just nu vill vi särskilt rekommendera vårt "kaffe" Yerba Matte

Sänd in nedanstående kupong så får ni en rikligt tilltagen provpåse med Yerba Matte, som har en från kaffe något avvikande, men ytterst pikant smak. Vår Yerba Matte odlas, beredes och förpackas i hermetiskt slutna orginalförpackningar under kontroll av framstående professorer, läkare och kemister i de främsta odlingsdistrikten i Brasilien. Enbart i Syd- och Nordamerika dricker 40—50 miljoner människor dagligen Matte istället för kaffe eller te och mår synnerligen väl därav.

Ni får också gratis katalog

som upptar ytterligare uppgifter om vår Yerba Matte, vårt stora sortiment av olika medicinalväxter, blandningar därav och färdiga kompositioner, extrakter m.m., muster och pressade råsafter utan tillsats av konserveringsmedel, såväl sockrade som osockrade, ingredienser till kruska, molinogröt, groddar, osvavlade bär, frukter, fikon, russin m.m. Ni kan också där läsa om våra speciella näringsfysiologiska svampar och naturkulturer såsom **Wolgasvamp**, **finsk fil**, **äkta bulgarisk youghurt**, eller **Valmarin** som innehåller närsalter och föreningar i samma proportioner som i friskt blod. Valmarinet reglerar Ph-värdet i kroppen och ger mycken kraft till hårt arbetande människor. Katalogen innehåller även olika recept för behandling och beredning av örter och medicinalväxter, dessutom förteckning över nu tillgänglig **svensk litteratur behandlande naturläkekonst**, drogers och gifters inverkan på den mänskliga organismen, fysiska och psykiska sjukdomar, deras uppkomst och verkningar samt hälsoartiklar av olika slag.

Sänd in kupongen i dag!

Till TEKNISK MEDICIN, Box 107, 581 02 Linköping 1.

Sänd mig gratis prov på Yerba Matte samt katalog utan förbindelse från min sida. Bilägg 2:— i frimärken — som återbetalas vid första ordern — till porto o. exp.kostn. Skriv å kupongen Ert namn och Er adress med tydlig stil, helst genom att texta.

Namn och ev. titel:

Adress:

Sök. 2-3/70

SERUM MOT LIDANDE (forts.)

av kärlek, förståelse och medkänsla.

Så kanske du invänder, att om orsaken till allt elände ligger inuti oss själva som onda eggelser, varifrån ska vi då hämta den kärlek och medkänsla som är nödvändig? Naturligtvis där dessa högre egenskaper också finns — i vår egen själ! Kanske lever de en bekymmersam, undanskymd tillvaro hos oss, undertryckta och nedkämpade av vårt lägre jag.

Men de finns!

Och om vi ger dem lov, kommer de att välla fram, bana sig väg ut. Alla har vi i oss en naturlig längtan att ge god-

het, ge kärlek och skapa fred. Alla har vi en gnista av gudomens väsen levande och blomstrande i vår själ. Ty vi är skapade till Skaparens avbild efter Hans ande.

I var och en av oss ligger oändliga, outnyttjade möjligheter gömda.

När vi sätter oss upp mot varandra, sätter vi oss upp mot en del av oss själva. Och av Skaparen.

Skulle vi då inte kunna glömma oss själva?

Skulle vi då inte ha kraft att använda vårt serum?

Skulle vi då inte ha kraft att förvandla vår gråtande värld?

Skulle vi då inte ha kraft att leva och handla som gudomliga väsen i ett gudomligt samhälle?

Vi har kraften, men gitter vi använda den?

Om inte, så låt oss också sluta att hoppas på interplanetariskt samarbete.

Ty det sätt jag lever mitt liv på — och du lever ditt liv på — avgör det.

(ufo kontakt, nr 6 -68, övers. fr. danskan)

BREV

Det ljusfenomen som natten till den 6 oktober 1969 iakttogs längs östkusten från Sundsvall till Haparanda (Sökaren nr 10, 1969) har nu fått sin förklaring. Vad man såg var uppskjutningen av vadersatelliten "Meteor 2" från den sovjetiska raketbasen Pletsezk på 63 grader nordlig bredd och 42 grader östlig längd.

Det är med all sannolikhet första gången man från svenska kusten kunnat följa en sovjetisk raketuppskjutning. Observationerna gjordes kl 02.47—03.05 morgonen den 6 oktober. För de flesta iakttagarna sågs fenomenet i öster och försvann sedan i nord-nordöstlig riktning. En bidragande orsak till den fina raden av observationer är att det rädde svart natt i Norrland medan satelliten, på sin väg uppåt, gick in i solskenet.

Uppsökandet av vittnen och sammanställning av deras rapporter har gjorts av mig. Civilingenjören Sven Grahn, som är en internationellt känd radioavlyssnare vid rymdevenemang och arbetar vid Stockholms Universitets meteorologiska institution, har därefter gjort en utredning på basis av rapporterna och kommit fram till ovannämnda slutsats.

Betr. händelsen i Hällesåker ("UFO blinkar tillbaka", Sökaren nr 10, 1969) kan jag nämna att jag själv varit på platsen och gjort vissa undersökningar. Fenomenet måste betecknas som UFO.

Björn Högman

Ordf. i G.I.C.O.F.F.

Anm. G.I.C.O.F.F. är en ganska nyligen startad UFO-organisation i Göteborg, som "försöker att på ett så sakligt sätt som möjligt ta till vara, sammanställa och undersöka vittnesmål rörande märkliga fenomen på himlavalvet". De ser inte flygande tefat i allt som rör sig på himlen utan försöker finna en jordisk, naturlig förklaring till det. Adress till organisationen, se förteckningen över föreningar!

Amerikanska flygvapnet har lagt ner sina undersökningar om flygande tefat. En talesman för flygvapnet motiverade beslutet med att studierna inte "kan rättfärdigas vare sig med nationella säkerhetsskäl eller i vetenskapens intressen".

BOKRECENSIONER

HAR MÄNSKLIGHETEN EN FRAMTID?

Våra möjligheter att överleva heter en nyutkommen bok av den amerikanske vetenskapsmannen Barry Commoner (Rabén & Sjögren, 14:25). Den är ett mycket sakligt och sansat inlägg i en fråga som är högaktuell redan för oss och som kommer att vara det allt överskuggande problemet för kommande generationer. Vetenskapliga misstag och oförutsägbara konsekvenser därav, miljöförstöring, vetenskapsmäns och politikers ansvar upptas till behandling. Samarbete föreslås, möjliga lösningar skisseras. Men problemet är: vill vi egentligen göra något? I många stora vetenskapliga experiment är skadan redan skedd, innan vi förstår vad som hänt. Det är en uppenbar risk att vi oemärkt kommer att glida över gränsen och rycka undan grundförutsättningarna för framtida liv på jorden.

Bertil Nilsson.

HOT MOT VAR VÄLFÄRD

Professor Georg Borgströms senaste bok, **Flykt från verkligheten** (Tema, 7:50) är sammansatt av fyra radioföredrag och ett föredrag som hölls vid Sveriges Författareförenings möte i Sigtuna i augusti 1968. Här ges en överblick över var vi i verkligheten står i dag ifråga om våra naturtillgångar — vi befinner oss i en situation som mycket skiljer sig från de ljusa framtidsperspektiv som vetenskapsmän och politiker gärna målar upp och som vi gärna vill tro på, trots att så mycket visar att våra glada förhoppningar bara är orealistiska drömmar. Den omskrutna välfärd, som vi länder i »lyxklubben» har skapat, vilar på en bräcklig grund i det att naturen skövlas genom kortsiktig planering och hänsynslös exploatering.

Bertil Nilsson.

FLUORIDERING EN HÄLSOFARA

Fluoridering av dricksvattnet i kariesförebyggande syfte är en högaktuell fråga. Stockholms folktandvårdsstyrelse har uttalat sig för tillsats av fluor till vattnet; beslut väntas i stadsfullmäktige i år.

En bok som ej blivit föremål för något intresse hos dagstidningarna är odontologie dr Gunnar Bergströms **Ättio maximaldoser** (Svanqvist & Son, Årjäng, 15:—). Här varnas för vattenfluorideringen och avslöjas de affärsintressen som ligger bakom den.

Bertil Nilsson

THX-DOKTORNS BOK

För några år sedan tjänstgjorde jag en sommar vid en medicinklinik i Småland. Överläkaren där berättade att han brukade säga till nya patienter på sin mottagning, när han ordinerade medicin: "Det här är minst lika bra som THX!" Reaktionen från patienten var nästan alltid den förvånade frågan: "Hur vet doktorn att jag har fått THX?"

Vet.med.dr. Elis Sandberg, som i höstas av Göta Hovrätt dömdes till två månaders fängelse ovillkorligt för grov olovlig läkemedelstillverkning, har skrivit en "vitbok" som kort och gott heter THX. (Zindermans 1968, pris 18:—). Där skildras först början och utvecklingen av hans forskningsarbete, och så beskrivs i korta kapitel verkan av THX vid en lång rad olika sjukdomar eller symtom.

Som psykiater fäste jag mig först vid det knappt två sidor korta avsnittet "Neuros (Psyk. insufficiens)". Några citat: "Jag har haft tillfälle följa 127 fall med mer eller mindre svår ångestneuros. 3 har varit lätta fall, 53 medelsvåra fall och 71 svåra fall. — Sammanlagt har 36 patienter blivit besvärsfria, 72 påtagligt förbättrats, medan 19 icke förbättrats. — Flertalet av dessa patienter har jag bara träffat en kort stund vid behandlingens början och sedan var tredje månad. — De svåra fallen... har i regel haft depression som delsymtom. — Tillfrisknandet eller förbättringen har i dessa fall kommit först efter flera månaders behandling."

Detta korta avsnitt väcker flera invändningar:

1) Att diagnostisera en psykisk störning som ångestneuros kräver psykiatrisk erfarenhet och ingående samtal med patienten. Men Sandberg sätter diagnosen efter bara "en kort stund vid behandlingens början" och delar t. o. m. in fallen i lätta, medelsvåra och svåra. Här liksom i andra kapitel ges ingen vägledning om efter vilka grunder indelningen i svårighetsgrad har gjorts, inte heller om indelningen beträffande förbättrade och besvärsfria.

2) Ångestneuroser har som regel inte "depression som delsymptom". Det verkar som om Sandberg har föst ihop alla fall av psykiska besvär under beteckningen ångestneuros, vilket är helt galet.

3) Psykiska störningar har tendens till självläkning. Även en svår depression går ofta tillbaka efter 4—6 månader utan någon behandling alls. Tillfrisknandet "efter flera månaders behandling" kan alltså bero på detta.

4) Dessutom saknas upplysningar om patienterna samtidigt har behandlats av

läkare med t. ex. analys eller medicin. Det nämns endast att en del svåra fall "trotsat all tidigare behandling", men ingenting sägs om hur just dessa fall reagerade på THX. Om en patient med depression har fått dels THX och dels riktig antidepressiv medicin, så är det sannolikt att förbättringen beror på den senare eftersom man vet att den brukar förkorta sjukdomstiden.

Detta är endast ett av bokens många kapitel; åtskilliga andra är lika suddigt skrivna. Statistiken verkar helt amatörmässig. Jag vet inte om det är för att gesken av större vetenskaplig exakthet som Sandberg anger alla procenttal med två decimaler. Man kan visserligen säga att 15 är 65,22 % av 23, men det är helt onödigt och gör snarast läsaren missnöjlig mot författarens statistiska kunskaper.

Ändå kan jag inte som många andra döma ut Sandbergs arbete som bluff eller ren suggestion. Flera av sjukhistorierna i boken är mycket märkliga. Där berättas om en ung man som har tagit insulin för sin diabetes i 10 år, och får THX och kan sluta med insulinet. En annan ung diabetiker är nästan blind till följd av sin sjukdom. Han får THX och blir så förbättrad att han kan få tillbaka sitt körkort! Och en kvinna med cancer i skelettet och struphuvudet, som anses bara ha några veckor kvar att leva, får THX och är "sedan fullt frisk i 13 år!"

Om man inte ska anklaga förf. för medveten förvanskning av dessa och flera andra sjukhistorier eller undanhållande av väsentliga fakta vid beskrivningen av dem, då måste man medge att THX tycks kunna ha effekt vid vissa som obotliga ansedda sjukdomar. Och då måste man instämma i Sandbergs krav att THX ska bli föremål för förutsättningslösa undersökningar på sjukhus. Vid dessa svåra sjukdomar måste alla medel försökas, även om man inte kan förklara varför ett medel verkar, även om det strider mot allmänt vedertagna teorier och även om de medicinska myndigheterna är misstänksamma mot en veterinär som påstår sig ha gjort en revolutionerande upptäckt på läkekonstens område. Sådana prestigehänsyn bör inte få hindra en saklig undersökning av fakta. Det är just en sådan undersökning Sandberg säger har vägrats honom, och det är den han vill åstadkomma med sin bok.

Nils-Olof Jacobson.

I dessa mörka, svåra dagar behöver jag bara tänka på Li Yung Ku och upprepa hans favoritord: "Det är övergående." Och genast skingras de mörka molnen.

Manuel Komroff.

FÖRSÖKSDJUREN

Den vetenskapliga forskningen förbrukar väldiga mängder djur. I vårt land lär det nu röra sig om cirka en miljon om året. Och behovet av lägre varelser att experimentera på ökar. Som jag ser det, är **alla** djurförsök som slutar med att djuret skadas eller avlivas, motbjudande, men vi bortser just nu från problemet om djurexperiment överhuvudtaget bör tillåtas och ställer frågan: Förekommer det **plågsamma** djurförsök i Sverige?

I detta nummer publiceras en del uttalanden av berörda och i vivisektionsfrågan engagerade personer. Därav tycks framgå att det tyvärr finns tillräckliga skäl att anta att plågsamma djurförsök förekommer i vårt land. Vilken omfattning de har, ger vårt material inget besked om, men det är tydligt att någon **djurens rätt** inte erkänns av de i saken ansvariga. Generaldirektör Björkman bortser från frågan om försöksdjurens väl i sitt stora betänkande. Försöksdjurskonsulenten Wass är ett instrument för att tillfredsställa forskarnas behov av djur. Flera personer som utför vetenskapligt arbete, medger att det händer att djur plågas under experiment.

Den etiska frågan är nu: Är det rätt att göra experiment som är smärtsamma för djur, om experimenten är till fördel för människan? Får man plåga djur i vetenskapligt syfte? Meningarna går isär, även bland djurskyddsintresserade, men den allmänna uppfattningen hos dem som kan dirigera utvecklingen på denna punkt är ju att forskarna skall ha de djur som de anser sig ha behov av.

Min uppfattning är att djuren inte bör vara utan rätt i en människodominerad värld. De bör skyddas av humana lagar liksom människorna skyddas. De bör inte vara utlämnade åt den enskilde vivisektörens godtycke.

Varför har jag denna uppfattning? Behöver man vara så känslig? Ja, djuren är inga själlösa maskiner. Allt levande är kännande, upplevande. Ett djurs liv

är en del av Alltets liv. Vad jag kallar **medvetande-substansen** finns i djuren liksom den finns i människorna. Därför existerar ett allt levandes brödraskap.

Dr R. M. Bucke skriver i **Cosmic Consciousness** att en hund och en häst är lika medvetna om tingen omkring dem som människan är. De är också medvetna om sin egen kropp och dess lemmar och vet att detta är delar av dem själva.

Nordiska Samfundet till Bekämpande av Plågsamma Djurförsök har tagit till sin uppgift att föra försöksdjurens talan. Jag anser att det är riktigt och betydelsefullt att det finns en grupp människor som vill ägna sig åt djurens sak. När det är fråga om mänskliga brottslingar, finns det i en kulturnation alltid en försvarare, hur svårt brottet än är. Djuren, som är oskyldiga, bör även de ha sina talesmän.

Vivisektionsfrågan bör debatteras. Massmedia, kyrkor, skolor, ideella organisationer bör överge sin likgiltiga attityd och uppfatta djurens rättigheter som en angelägen kulturfråga.

Människorna har själva tagit sig rätten att experimentera på djur, och de har väl, med få undantag, egentligen aldrig ifrågasatt om de bör ha denna rätt eller ej. Men tänk dessa två tankar: 1) Hur skulle vårt förhållande till djuren vara, om det över oss funnes **domare** av en intellektuellt och moraliskt högre stående art? Kanske skulle då varje skada som vi medvetet tillfogar djur, bedömas som ett brott. — 2) Hur skulle vi betrakta en universell lag som tillät högre stående varelser att experimentera på oss? Naturligtvis skulle vi tala om brottslighet och bedja om hjälp eller förbarmande.

Känsloskäl är inte ovidkommande, när det gäller vårt förhållande till djuren. Förmåga till medkänsla och kärlek hör till den högt utvecklade människans bästa egenskaper.

Sven Magnusson

PREKOGNITIONSEXP. (forts.)

finns. Frågorna kan knappast besvaras, men vi kan ju konstatera att vi upplever oss själva som fria individer som fattar beslut — liksom Dennis Share gjorde när han strax före klockan sju på kvällen bestämde sig för att gå till det spiritualistiska mötet. Men att vår uppfattning av tiden är synnerligen bristfällig, är klart. Red. tror att vad vi uppfattar

som betydande avstånd i tiden — timmar, dagar... — kanske ur en annan verklighetens synvinkel förnimmes som "ögonblick" bara. Tidsdimensionen är ju förändringens dimension. En egenskap hos Varat är förändring. Utsträckningen i "tiden" är ingenting annat än den mängd av upplevelser som ett medvetande har mellan två eller flera händelser. **Många** händelser i tidsdimensionen ger upplevelse av lång tid, få hän-

delser av kort tid. I den rent andliga verkligheten, där vår materievärld inte tränger sig på, är det kanhända inte så mycket som upplevs och "tiden" därför inte så lång; uppfattningen där kan vara sådan att händelser som synes oss skilda åt genom ett stort tidsmellanrum, följer snabbt efter varandra, eftersom ett rent andligt medvetande inte deltar i allt det som vi i vår värld måste uppleva.